

**ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH
ZAKONA O REŠEVANJU IN PRISILNEM PRENEHANJU BANK**

I. UVOD**1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA**

Posledica zadnje večje finančne krize, ki je po ocenah Mednarodnega denarnega sklada povzročila, da so izgube, ki so jih evropske banke utrpeli med letoma 2007 in 2010, znašale skoraj en bilijon EUR ali 8 % BDP Evropske unije, je tudi vzpostavitev bančne unije na nivoju Evropske unije. Bančna unija temelji na treh stebrih, in sicer na: (i) enotnem mehanizmu nadzora (*angl. Single Supervisory Mechanism – SSM*), (ii) enotnem mehanizmu za reševanje (*angl. Single Resolution Mechanism – SRM*) in (iii) enotnem sistemu jamstva za vloge (*angl. European Deposit Insurance Scheme – EDIS*). Medtem, ko sta prva dva stebra bančne unije že vzpostavljena in delujeta že nekaj let, pogajanja o vzpostavitvi tretjega stebra bančne unije še vedno potekajo.

Pravno podlago za vzpostavitev in delovanje drugega stebra bančne unije, ki opredeljuje reševanje bank, predstavljata zlasti naslednja akta Evropske unije:

- uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010;
- direktiva 2014/59/EU z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: **direktiva 2014/59/EU**).

Na področju reševanja bank je ena od bistvenih novosti, ki jih prinaša nova pravna ureditev, pravna uveljavitev pravila, da izgubo banke najprej krijejo njeni delničarji, če pa to ne zadošča, pa tudi imetniki podrejenih (kvalificiranih) bančnih obveznosti. V primeru, da tudi slednje ne zadošča, se sredstva za reševanje banke zagotovijo iz posebnega evropskega sklada za reševanje bank, v katerega prispevke vplačujejo vse banke s sedežem v Evropski uniji. Stroški reševanja bank torej po novih pravilih reševanja davkoplačevalcev ne bremenijo več.

Da bo lahko izguba banke v primeru njenega reševanja v čim večji meri krita iz sredstev njenih delničarjev (kapital banke) in podrejenih bančnih obveznosti, direktiva 2014/59/EU določa, da mora

banka stalno zagotavljati ustrezen (minimalni) obseg kapitala in kvalificiranih obveznosti (*ang. Minimum Requirement for own funds and Eligible Liabilities – MREL*, v nadaljnjem besedilu: **zahteva MREL**), ki je izražen v odstotku glede na kapital banke in vseh njenih obveznosti. Kapital in kvalificirane obveznosti, s katerimi banka zagotavlja izpolnjevanje zahteve MREL, mora imeti naslednje značilnosti:

- finančni instrument je izdan in v celoti vplačan;
- banka ni v položaju upnika glede obveznosti niti ni zagotovila kakršnega koli zavarovanja, jamstva ali garancije v zvezi s to obveznostjo,
- banka ni posredno ali neposredno financirala nakupa finančnih instrumentov,
- preostala zapadlost obveznosti je najmanj eno leto,
- obveznost ne izhaja iz izvedenega finančnega instrumenta in
- obveznost ne izhaja iz vloge, ki se v primeru stečaja banke obravnava prednostno.

Višina zahteve MREL, ki jo nacionalni organ za reševanje (v Sloveniji je nacionalni organ za reševanje Banka Slovenije) določi posamezni banki, je odvisna predvsem od njene velikosti, poslovnega modela, modela refinanciranja in profila tveganosti. Pomemben dejavnik presoje je tudi obseg morebitnih negativnih učinkov na stabilnost finančnega sistema, če bi banka propadla, med drugim zaradi prepletenosti poslovanja banke s poslovanjem drugih institucij ali preostalim finančnim sistemom.

Posamezne banke, ki imajo sedež v Evropski uniji, ima torej določene različne zahteve MREL. Najvišje zahteve MREL so pri tem določene za **globalne sistemsko pomembne institucije**, torej institucije (banke), katerih morebitni propad ali slabo poslovanje bi lahko povzročilo sistemsko tveganje globalnega pomena. Metodologija za njihovo določitev sicer temelji na naslednjih kriterijih: velikost (bančne) skupine, medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom, nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina, zapletenost skupine in čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med državami članicami ter med državo članico in tretjo državo. Med globalne sistemsko pomembne institucije je trenutno uvrščenih 30 bančnih skupin s sedežem na območju Evropske unije.

Poleg zahteve MREL, ki velja za vse banke s sedežem na območju Evropske unije, je bil na mednarodni ravni, in sicer v okviru Odbora za finančno stabilnost in s potrditvijo skupine G-20, novembra 2015 sprejeta tudi zahteva glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub banke (*ang. Total Loss-Absorbing Capacity – TLAC*; v nadaljnjem besedilu: **zahteva TLAC**), ki velja le za globalne sistemsko pomembne banke. Tudi zahteva TLAC določa, da morajo globalne sistemsko pomembne institucije v vsakem trenutku razpolagati z zadostnimi kvalificiranimi obveznostmi, ki bodo v primeru večjih finančnih težav banke zadoščale za kritje izgub oziroma njeno dokapitalizacijo, pa vendarle je med obema zahtevama nekaj razlik, ki so razvidne iz spodnje tabele.

Za določitev globalnih sistemsko pomembnih bank, za katere velja zahteva TLAC, je pristojen Odbor za finančno stabilnost, ki se o tem posvetuje z Baselskim odborom za nadzor bank. Trenutno je na ta seznam uvrščenih 30 bančnih skupin, od katerih jih ima sedem sedež na območju Evropske unije.

Zahtevi TLAC in MREL se nanašata na podoben cilj, to je zagotoviti, da imajo institucije in subjekti s sedežem v Evropski uniji ustrezno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, zato bi morali biti ti dve zahtevi dopolnilna elementa skupnega pravnega okvira. Poleg tega dejstvo, da Evropska unija

nima harmoniziranih pravil v zvezi z izvajanjem zahteve TLAC, povzroča dodatne stroške in pravno negotovost, čezmejnimi institucijam in subjektom pa otežuje uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Posledica odsotnosti harmoniziranih pravil je tudi izkrivljanje konkurence na notranjem trgu, saj se lahko stroški, ki jih imajo institucije in subjekti zaradi izpolnjevanja veljavnih zahtev in spoštovanja zahteve TLAC, po Evropski uniji precej razlikujejo.

Tabela: Prikaz razlik med zahtevama TLAC in MREL

zahteva TLAC	zahteva MREL
velja za globalne sistemsko pomembne banke (bilančna vsota nad 30 milijard EUR)	velja za vse banke s sedežem v EU
določena je minimalna enotna zahteva, ki velja za vse globalne sistemsko pomembne banke	zahteva glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti se določi za vsako banko posebej (glede na velikost, poslovni model, tveganost)
zahteva se izpolni s podrejenimi dolžniškimi instrumenti	podrejenost dolžniških instrumentov se zahteva za vsak primer (banko) posebej in kolikor je potrebno za zagotovitev, da v zadevnem primeru upniki, katerih sredstva se uporabijo za reševanje, ne izgubijo več kot bi v primeru, če bi banka šla v stečaj
določi se kot delež kapitala in kvalificiranih obveznosti v tveganju prilagojeni aktivni banke	določi se kot delež kapitala in kvalificiranih obveznosti v kapitalu in vseh obveznostih banke

Zato se je Evropska komisija že ob sprejetju zahteve TLAC zavezala, da bo do konca leta 2016 predložila zakonodajni predlog, da bo zahteva TLAC tudi za banke s sedežem v Evropski uniji lahko začela čim prej veljati, ter da bo pregledala veljavna pravila glede izpolnjevanja zahteve MREL ter zagotovila popolno skladnost z mednarodno dogovorjeno zahtevo TLAC. Evropska komisija je svojo napoved uresničila, saj je bila na njen predlog v maju 2019 sprejeta Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (v nadaljnjem besedilu: **direktiva 2019/879/EU**).

Treba je tudi poudariti, da trenutno stanje, po katerem Evropska unija na svojem območju nima sprejetih pravil v zvezi z izvajanjem zahteve TLAC, povzroča dodatne stroške in pravno negotovost, nacionalnim organom za reševanje pa v primeru čezmejnih institucij otežuje uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Posledice trenutnega stanja se kažejo tudi v izkrivljanju konkurence na notranjem trgu, saj se stroški, ki jih imajo različne bančne skupine zaradi izpolnjevanja zahteve TLAC, med državami članicami Evropske unije, lahko precej razlikujejo. Direktiva 2019/879/EU ob upoštevanju 114. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije to odpravlja.

Z direktivo 2014/59/EU se je na področju reševanja bank uveljavilo načelo reševanja s sredstvi upnikov. To načelo je bilo v obdobju po uveljavitvi te direktive že večkrat udejanjeno, pri čemer je v nekaterih primerih prišlo to uspešnih pravnih nasprotovanj tovrstnemu ukrepu, ker naj upniki banke, ki so bili pri tem oškodovani, ne bi prejeli ustreznih informacij o tveganosti podrejenih instrumentov, ki so jih izdale banke (kršitev pojasnilne dolžnosti). Prevelik obseg lastništva podrejenih instrumentov s strani malih vlagateljev zato predstavlja oviro za rešljivost banke, ki jo je treba z ustreznimi mehanizmi

že vnaprej preprečevati. Eden od mehanizmov je v določitvi razmeroma visoke (minimalne) vrednosti podrejenega instrumenta banke, zaradi česar se mali vlagatelji ne bi v večji meri odločali za nakup.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilji predloga zakona so:

- prenos direktive 2019/879/EU v pravni red Republike Slovenije;
- odprava pomanjkljivosti pri prenosu direktive 2014/59/EU.

2.2 Načela

Načela predloga zakona so:

- **načelo zagotavljanja finančne stabilnosti**, ki se uresničuje z izboljšanjem trenutno veljavnega pravnega okvira za reševanje bank, zlasti v smeri jasnejše opredelitve postopka reševanja v primeru bančne skupine ter možnosti za določitev mirovanja obveznosti banke še pred začetkom postopka reševanja;
- **načelo zaščite malih vlagateljev** v povezavi z instrumentom za reševanje bank, ki omogoča odpis ali konverzijo obveznosti bank, ki se uresničuje z določitvijo omejitve, ki zlasti nepoučenim vlagateljem preprečuje, da bi v večji meri investirali v finančne instrumente, ki so v primeru reševanja banke lahko predmet odpisa ali konverzije.

2.3 Poglavitne rešitve

Glavne rešitve predloga zakona izvirajo iz prenosa direktive 2019/879/EU in uskladitve domačega pravnega reda z evropskimi pravili glede reševanja bank.

S predlogom zakona se določijo pravila za izračun minimalne zahteve za kapital in kvalificirane obveznosti (MREL), ki so prilagojene standardu TLAC. Premeni se tudi izračun zahteve MREL in sicer se izrazi kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti banke tveganju

V skladu s standardom TLAC direktiva 2014/59/EU še naprej priznava strategijo reševanja z eno vstopno točko in strategijo reševanja z več vstopnimi točkami. V okviru strategije reševanja z eno vstopno točko se reši samo en subjekt v skupini, običajno nadrejena družba, za druge subjekte v skupini, običajno podrejene družbe, pa se postopek reševanja ne začne, temveč se njihove izgube in potrebe po dokapitalizaciji prenesejo na subjekt, ki ga je treba rešiti. V okviru strategije reševanja z več vstopnimi točkami bi se lahko rešilo več subjektov v skupini. Pomembno je, da se jasno opredelijo subjekti, ki jih je treba rešiti, torej subjekti, za katere bi bilo mogoče uporabiti ukrepe za reševanje, ter

njihove podrejene družbe, da se učinkovito uporabi zaželena strategija reševanja. Ta opredelitev je pomembna tudi za to, da se določi raven uporabe pravil o sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizaciji, ki bi jo morale uporabljati institucije in subjekti. Zato se z novelo zakona uvedeta pojma „subjekt v postopku reševanja“ in „skupina v postopku reševanja“ ter spremenijo pravila glede načrtovanja reševanja skupine, pri čemer se izrecno zahteva, da organi za reševanje v skupini opredelijo subjekte v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja ter ustrezno upoštevajo posledice vsakršnega načrtovanega ukrepa v skupini, da se zagotovi učinkovito reševanje skupine.

Glede na to, da se je v dosedanjem izvajanju enotnih pravil o reševanju bank v praksi večkrat pokazalo, da zlasti nepoučeni vlagatelji, ki so vlagali v nakup finančnih instrumentov, ki so lahko predmet odpisa ali konverzije, niso bili v zadostni meri poučeni o vseh vidikih tveganosti ali pa se tovrstnega tveganja niso v zadostni meri zavedali, se s predlogom zakona določi, kolikšen delež lahko imajo v posesti, hkrati pa se določi minimalna vrednost instrumenta v višini, ki male vlagatelje odvrača od nakupa. Skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti, ki je namenjena investitorjem, ki imajo v skladu z ZTFI položaj neprofesionalne stranke, mora tako znašati najmanj 50 tisoč EUR.

S predlaganim zakonom se nadalje posega v hierarhijo za poplačilo upnikov v primeru stečaja banke. Da bi se omogočila učinkovita uporaba pooblastil za zmanjšanje, odpis ali konverzijo postavk kapitala, ne da bi se pri tem kršili zaščitni ukrepi, ki jih imajo upniki na podlagi direktive 2014/59/EU, se s predlaganimi zakonskimi spremembami zagotoviti, da so terjatve, ki izhajajo iz postavk kapitala, v običajnih insolvenčnih postopkih podrejene vsem drugim terjatvam.

Novosti so tudi na področju mirovanja obveznosti, kjer se spremembe nanašajo na prilagoditev pooblastil organov za reševanje, da za omejeno obdobje odredijo mirovanje nekaterih pogodbenih obveznosti institucij in subjektov. Organ za reševanje bo imel možnost za izvajanje tega pooblastila, preden se za institucijo ali subjekt začne postopek reševanja, od trenutka, ko je ugotovljeno, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, če ni nemudoma razpoložljivega ukrepa zasebnega sektorja, ki bi po mnenju organa za reševanje v razumnem času preprečil propad institucije ali subjekta, in če velja, da je izvajanje tega pooblastila nujno za preprečitev nadaljnjega poslabšanja finančnega stanja institucije ali subjekta. Organom za reševanje bo to pooblastilo, da odredijo mirovanje nekaterih pogodbenih obveznosti, obenem omogočilo, da ugotovijo, ali je ukrep za reševanje v javnem interesu, izberejo najustreznejše instrumente za reševanje ali zagotovijo učinkovito uporabo enega ali več instrumentov za reševanje. Trajanje mirovanja bo omejeno na največ dva delovna dneva, lahko pa bo veljalo tudi po sprejetju odločitve o reševanju.

Spreminja se tudi sistem izrekanja sankcij zaradi kršitev določb Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19 in 72/19 – ZPSVIKOB) na način, da se uvede možnost administrativnega sankcioniranja kot to omogoča zakon, ki ureja prekrške. Administrativno sankcioniranje se bo nanašalo na pravne osebe, medtem ko bo za fizične osebe še naprej v veljavi izrekanje sankcij po zakonu, ki ureja prekrške.

S spremembo zakona se hkrati odpravijo pomanjkljivosti, nastale pri prenosu direktive 2014/59/EU v nacionalni pravni red.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATEREGA JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Zakon je prilagojen pravu Evropske unije, saj v nacionalno zakonodajo prenaša direktivo 2019/879/EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

- ni administrativnih posledic.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

- ni administrativnih posledic.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlog zakona bo imel pozitivne posledice na gospodarstvo, saj se z njim znižuje verjetnost za nastanek bančnih kriz, ki običajno povzročijo znižanje bruto družbenega proizvoda (BDP), hkrati pa nova načela, ki veljajo v zvezi z reševanjem bank, prekinjajo povezavo z davkoplačevalskim denarjem v primeru potreb po reševanju bank. Stroške reševanja morebitnih prihodnjih bančnih kriz bodo nosili delničarji bank, če pa to ne bo zadoščalo, pa tudi imetniki kvalificiranih obveznosti bank.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za finance.

Zakon bo izvajala in nadzirala Banka Slovenije, ki je nacionalni organ za reševanje bank.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona, ni drugih pomembnih okoliščin.

Pri pripravi predloga zakona je sodelovala Banka Slovenije.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Javna objava predloga zakona je potekala od do, v tem času je bil predlog zakona objavljen na spletnem portalu E-demokracija.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA (OSEBNO IME IN NAZIV FIZIČNE OSEBE ALI FIRMA IN NASLOV PRAVNE OSEBE)

/

9. ZNESEK PLAČILA, KI GA JE OSEBA IZ PREJŠNJE ALINEJE V TA NAMEN PREJELA

/

10. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

—

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19 in 72/19 – ZPSVIKOB) se v 3. členu v prvem odstavku v 2. točki besedilo »zadnjič spremenjena z Direktivo 2017/2399/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z razvrstitvijo nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti (UL L št. 345 z dne 27. 12. 2017, str. 96)« nadomesti z besedilom »Direktivo (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 29)«.

2. člen

V 5. členu se za 15. točko doda nova 15. a točka, ki se glasi:

»15. a »GSPI« je globalna sistemsko pomembna institucija, kot je opredeljena v 133. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;«.

Za 20. točko se doda nova 20. a točka, ki se glasi:

»20. a »navaden lastniški temeljni kapital« je navaden lastniški temeljni kapital, kot je izračunan v skladu s 50. členom Uredbe 575/2013/EU;«.

Za 32. točko se doda nova 32. a točka, ki se glasi:

»32.a »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije«, so obveznosti in instrumenti, ki se ne štejejo kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali instrumenti dodatnega kapitala subjekta reševanja, ter niso izključene iz področja uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov na podlagi drugega odstavka 80. člena tega zakona;«.

33. točka se spremeni tako, da se glasi:

»33. »kvalificirane obveznosti« so:

- obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije ter izpolnjujejo pogoje iz 46. člena ali petega odstavka 49. a člena tega zakona, in
- instrumenti dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (b) prvega odstavka 72. a člena Uredbe 575/2013/EU;«.

Za 33. točko se doda nova 33. a točka, ki se glasi:

»33. a »podrejeni kvalificirani instrumenti« so instrumenti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72. a člena Uredbe 575/2013/EU, razen pogojev iz tretjega do petega odstavka 72. b člena Uredbe 575/2013/EU;«.

V 45. točki se za besedama »nadrejene družbe« doda vejica in besedilo »pri čemer za namen uporabe tega zakona za skupine v postopku reševanja iz druge alineje 53. b točke tega odstavka vključuje kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ in njihove podrejene družbe, pri čemer se upošteva, kako takšne skupine v postopku reševanja izpolnjujejo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti«.

Za 45. točko se doda nova 45. a točka, ki se glasi:

»45.a »pomembna podrejena družba« je pomembna podrejena družba iz 135. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;«.

Za 53. točko se dodata novi 53. a in 53. b točka, ki se glasita:

»53. a »subjekt v postopku reševanja« pomeni:

- pravno osebo s sedežem v državi članici, ki jo Banka Slovenije v skladu z 39. členom tega zakona opredeli kot subjekt, v zvezi s katerim je v načrtu reševanja določen ukrep za reševanje, ali
- banko, ki ni del skupine, nad katero se izvaja nadzor na konsolidirani podlagi na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, in v zvezi s katero je v načrtu reševanja, pripravljenem v skladu s 36. členom tega zakona, določen ukrep za reševanje;

53. b »skupina v postopku reševanja« pomeni:

- subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki niso že same subjekti v postopku reševanja, podrejene družbe drugih subjektov v postopku reševanja, ali subjekti s sedežem v tretji državi, ki niso vključeni v skupino v postopku reševanja v skladu z načrtom reševanja, in njihove podrejene družbe ali
- kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ, če je vsaj ena od teh kreditnih institucij, ali centralni organ subjekt v postopku reševanja, in njihove podrejene družbe;«.

3. člen

V nazivu 1.3 poglavja se za besedo »Slovenije« doda besedilo »in drugih organov«.

4. člen

V 12. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Banka Slovenije lahko od katere koli osebe, za katero utemeljeno oceni, da razpolaga z informacijami, ki jih potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke, zahteva, da ji te informacije brezplačno predloži.«.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se besedilo »prvega in drugega« nadomesti z besedilom »prvega, drugega in tretjega«.

5. člen

V 14. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Banka Slovenije izda odločbo za plačilo letnega nadomestila za tekoče leto do 31. marca naslednjega leta.«.

6. člen

Za 16. členom se doda nov 16. a člen, ki se glasi:

»16. a člen

(pristojnosti in pooblastila Agencije za trg vrednostnih papirjev)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: ATVP) je pristojna za nadzor nad izvajanjem določb 47. člena tega zakona.

(2) Za izvajanje nadzora iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe glede pristojnosti, pooblastil in odgovornosti pri izvajanju nadzora, ki jih ATVP izvaja na podlagi zakona, ki ureja trg vrednostnih papirjev.«.

7. člen

V 17. členu se v tretjem odstavku v 5. točki za besedo »banko« doda besedilo »in družbo za upravljanje sredstev«.

8. točka se spremeni tako, da se glasi:

»8. višje vodstvo, člane upravljalnega organa in zaposlene pri osebah iz 1. do 7. točke tega odstavka pred in med njihovo zaposlitvijo ter po prenehanju zaposlitve;«.

Za 8. točko se doda nova 9. točka, ki se glasi:

»9. ATVP.«.

8. člen

V 18. členu se za besedo »ministrstvo« doda vejica in besedilo »ATVP ter uprava družbe za upravljanje sredstev«, besedi »je ustanovljena« pa se nadomestita z besedama »sta ustanovljeni«.

9. člen

V 21. členu se besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: ATVP)« nadomesti z besedo »ATVP«.

10. člen

V 25. členu se v prvem odstavku v 3. točki za besedama »da se« doda besedilo »prepreči propad subjekta reševanja ali«.

V drugem odstavku se v 1. točki za besedo »instrumentov« doda besedilo »in kvalificiranih obveznosti«.

5. točka se spremeni tako, da se glasi:

»5. odpis in konverzija obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Za subjekt reševanja se v primeru uporabe ukrepov za reševanje po tem zakonu ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, glede:

- statusnega preoblikovanja družb;
- posebnih pravil za čezmejne združitve kapitalskih družb;
- poročil izvedencev o vložkih, ki niso vplačani v denarju;
- obveznosti sklica skupščine delničarjev v primeru pomembnih izgub družbe;
- odločanja skupščine delničarjev o povečanju kapitala;
- obveznosti sestave poročila neodvisnih izvedencev v primeru povečanja osnovnega kapitala, ki ni vplačan v denarju;
- povečanja kapitala z denarnimi vložki;
- odločanja skupščine delničarjev o zmanjšanju osnovnega kapitala;
- zmanjšanja osnovnega kapitala v primeru več razredov delnic;
- zaščitnih ukrepov za upnike v primeru zmanjšanja osnovnega kapitala;
- zmanjšanja osnovnega kapitala s prisilnim umikom delnic;
- zmanjšanja osnovnega kapitala z umikom delnic, ki jih je pridobila družba sama ali za svoj račun (lastne delnice);
- odpisa osnovnega kapitala ali njegovega zmanjšanja z umikom delnic v primeru več razredov delnic.«.

11. člen

V 29. členu se v petem odstavku besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije«.

V šestem odstavku se besedi »s 30.« nadomestita z besedama »z 31. a«.

12. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi:

»30. člen

– (prepoved izplačil)

(1) Banka Slovenije lahko pod pogoji iz drugega odstavka tega člena banki prepove izplačila, ki presegajo največji možni znesek za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: znesek M-MDA), izračunanim v skladu s 30. a členom tega zakona, ki jih banka izvede v obliki:

1. izplačil v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostavitve obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačila variabilnih prejemkov, pri katerih je obveznost za plačilo nastala, ko banka ni izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku, ali
3. izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(2) Banka Slovenije banki prepove izplačila iz prvega odstavka, če je banka v položaju, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ko se ta zahteva izpolnjuje poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom, ter izražena kot odstotek mere skupne izpostavljenosti banke, ki se izračuna v skladu s 429. in 429. a členom Uredbe 575/2013/EU.

(3) Banka nemudoma obvesti Banko Slovenije o nastanku okoliščin iz prejšnjega odstavka.

(4) Če ugotovi okoliščine iz drugega odstavka tega člena, Banka Slovenije brez nepotrebnega odlašanja oceni, ali bo banki prepovedala izplačila iz prvega odstavka tega člena ter pri tej oceni upošteva vse naslednje dejavnike:

1. razlog, trajanje in obseg neizpolnjevanja zahteve po skupnem blažilniku ter vpliv tega na rešljivost banke;
2. razvoj finančnega položaja banke in verjetnost, da bi banka v bližnji prihodnosti izpolnila pogoj iz 1. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona;
3. možnost, da bo lahko banka v razumnem roku zagotovila izpolnjevanje zahtev iz drugega odstavka tega člena;
4. ali je nezmožnost banke, da nadomesti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril primernosti ali zapadlosti iz 72. b ali 72. c člena Uredbe 575/2013/EU ali iz 46. in 49. a člena tega zakona, omejena na posamezen primer ali je posledica motenj na trgu;
5. ali je prepoved izplačil iz prvega odstavka tega člena, ob upoštevanju morebitnega vpliva takšne prepovedi na pogoje financiranja banke in njeno rešljivost, najbolj primerno in sorazmerno sredstvo za rešitev položaja te banke.

(5) Banka Slovenije oceno iz prejšnjega odstavka ponovi najmanj enkrat na mesec, dokler so pri banki izkazane okoliščine iz drugega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji odstavek, Banka Slovenije banki prepove izplačila v skladu s prvim odstavkom tega člena, če so pri banki devet mesecev zatem,

ko je obvestila Banko Slovenije, še vedno podane okoliščine iz drugega odstavka tega člena, razen če na podlagi ocene ugotovi, da sta izpolnjena vsaj dva od naslednjih pogojev:

1. neizpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku je posledica resne motnje v delovanju finančnih trgov, kar povzroča vesplošni pretres finančnega trga v več segmentih finančnih trgov;
2. motnja iz prejšnje točke ne pomeni le večjega nihanja cen kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti banke ali višjih stroškov zanjo, temveč privede tudi do popolnega ali delnega zaprtja trgov, zaradi česar banka na teh trgih ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti;
3. zaprtje trga iz prejšnje točke je ugotovljeno tudi za več drugih subjektov;
4. zaradi motnje iz 1. točke tega odstavka banka ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, da bi lahko izpolnila zahtevo po skupnem blažilniku, ali
5. prepoved izplačil iz prvega odstavka tega člena bi lahko povzročila negativne učinke za del bančnega sektorja, ki bi lahko ogrozili finančno stabilnost.

(6) Banka Slovenije oceno iz prejšnjega odstavka, glede uporabe izjeme, ponovi najmanj enkrat na mesec.«.

13. člen

Za 30. členom se doda nov 30. a člen, ki se glasi:

»30. a člen (izračun zneska M-MDA)

(1) Znesek M-MDA se izračuna tako, da se vsota postavk iz drugega odstavka tega člena pomnoži s faktorjem, določenim v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Znesek M-MDA se zmanjša za morebitni znesek izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka 30. člena tega zakona.

(2) V vsoti iz prejšnjega odstavka so zajete naslednje postavke:

1. morebitni dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, zmanjšani za znesek morebitnih izplačil dobička ali drugih izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka 30. člena tega zakona, ter dodatno zmanjšani za znesek morebitnega davka, ki bi se plačal, če bi banka zadržala izplačilo tega dobička, in
2. morebitni čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013, zmanjšani za znesek morebitnih izplačil dobička ali drugih izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka 30. člena tega zakona, ter dodatno zmanjšani za znesek morebitnega davka, ki bi se plačal, če bi banka zadržala izplačilo tega dobička.

(3) Če navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja banka in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli od zahtev iz 92. a člena Uredbe 575/2013/EU ali minimalne zahteve glede kapitala ali kvalificiranih obveznosti, določene v skladu s tem zakonom, ki se izrazi kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 93. člena Uredbe 575/2013/EU, spada v:

- prvi (to je najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;

- drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;
- tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;
- četrti (to je najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

(4) Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

- spodnja meja kvartila = (zahteva po skupnem blažilniku / 4) x (Q_n – 1);
- zgornja meja kvartila = (zahteva po skupnem blažilniku / 4) x Q_n,

pri čemer je »Q_n« zaporedna oznaka oziroma številka zadevnega kvartila.«.

14. člen

V 31. členu se v prvem odstavku besedilo »skupino in posameznimi subjekti v skupini« nadomesti z besedilom »subjekti v postopku reševanja«.

1. in 2. točka se spremenita tako, da se glasita:

- »1. zagotovi nadaljevanje opravljanja kritičnih funkcij, ki jih opravljajo subjekti v skupini, z njihovo ločitvijo, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ločiti, ali z drugimi sredstvi, in
2. v čim večji meri preprečijo resnejše negativne posledice na finančni sistem Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije kot celote, vključno s pojavom širše finančne nestabilnosti ali drugimi učinki, ki vplivajo na delovanje celotnega sistema.«.

V tretjem odstavku se na koncu doda nov stavek, ki se glasi:

»Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z drugimi organi iz prvega odstavka tega člena poleg ocene rešljivosti celotne skupine v skladu s tem členom oceni rešljivost vsake skupine v postopku reševanja po postopku, določenem v 41. in 42. členu tega zakona.«.

15. člen

Za 31. členom se doda nov 31. a člen, ki se glasi:

»31. a člen

(ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke ali skupine)

(1) Če Banka Slovenije na podlagi ocene rešljivosti iz 29. ali 31. člena tega zakona ugotovi ovire za rešljivost banke ali skupine, o tem nemudoma obvesti banko oziroma subjekt v skupini, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, in organe za reševanje v državah članicah, kjer ima banka oziroma subjekt v skupini pomembne podružnice, ter utemelji razloge, ki so vplivali na oceno rešljivosti.

(2) Banka oziroma subjekt v skupini v štirih mesecih po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije predloži stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo ugotovljene ovire ustrezno zmanjšane ali odpravljene.

(3) Banka oziroma subjekt v skupini v dveh tednih po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena, Banki Slovenije predloži predlog možnih ukrepov, s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom ter zahtevo po skupnem blažilniku, in časovni okvir za njihovo izvajanje, ki upošteva razloge za bistveno oviro za rešljivost banke ali skupine, kadar je bistvena ovira za rešljivost posledica:

1. dejstva, da je banka v položaju, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ko se ta zahteva izpolnjuje poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom ter izražena kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti banke, ki se izračuna v skladu s 429. in 429. a členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dejstva, da banka ne izpolnjuje zahtev iz 92. a in 494. člena Uredbe (EU) 575/2013/EU ali minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom.

(4) Banka Slovenije oceni, ali predlagani ukrepi iz drugega in tretjega odstavka tega člena učinkovito obravnavajo ali odpravljajo identificirane bistvene ovire za rešljivost. Banka Slovenije lahko za odpravo ali zmanjšanje ovir za rešljivost banke oziroma skupine uporabi pristojnosti in ukrepe nadzora v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma predlaga Evropski centralni banki, da uporabi pristojnosti in sprejme ukrepe v zvezi z banko v skladu s pooblastili na podlagi Uredbe 1024/2013/EU. Če Banka Slovenije v zvezi s predlogom iz drugega ali tretjega odstavka tega člena oceni, da s predlaganimi ukrepi ni mogoče zmanjšati ali odpraviti ovir za rešljivost banke oziroma skupine, banki z odredbo odredi, da v določenem roku izvede enega ali več alternativnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir, in sicer zahteva, da:

1. banka pregleda ustreznost sporazumov o finančni podpori v skupini oziroma preveri možnost sklenitve takih dogovorov ali sklene ustrezne dogovore o opravljanju storitev o zagotavljanju kritičnih funkcij, bodisi znotraj skupine ali s tretjimi osebami;
2. banka omeji svoje največje izpostavljenosti na posamični ali konsolidirani podlagi iz naslova kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, z izjemo obveznosti, katerih imetniki so subjekti, ki so del iste skupine;
3. banka zagotovi posebna ali redna dodatna poročila o dejstvih, pomembnih za namene reševanja;
4. banka odproda določeno premoženje;
5. banka omeji ali preneha opravljati določene dejavnosti;
6. banka omeji ali preneha razvijati nova ali obstoječa poslovna področja oziroma omeji ali odsvoji nove ali obstoječe produkte;
7. banka spremeni pravne ureditve in operativne procese, da se zmanjša kompleksnost ureditve ter zagotovi možnost pravne in operativne ločitve kritičnih funkcij od drugih funkcij z uporabo instrumentov za reševanje;
8. banka oziroma subjekt v skupini ali nadrejena družba ustanovi nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji ali EU nadrejeni finančni holding;
9. subjekt reševanja predloži načrt za ponovno vzpostavitev izpolnjevanja zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, izraženih kot:

- odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013, ter, kadar je ustrezno, zahteve po skupnem blažilniku in
 - odstotek mere skupne izpostavljenosti iz 429. in 429. a člena Uredbe 575/2013/EU;
10. subjekt reševanja izda kvalificirane obveznosti za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom;
 11. subjekt reševanja izvede druge ukrepe, da bi banka izpolnila minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, zlasti s pogajanji za spremembo obstoječih ureditev glede morebitnih kvalificiranih obveznosti, instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je izdala, da bi nova ureditev teh obveznosti in instrumentov v skladu s pravom, ki ureja ta instrument oziroma obveznost, omogočala odpis ali konverzijo teh obveznosti ali instrumentov na podlagi odločitve organa za reševanje;
 12. banka ali subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, z namenom zagotavljanja stalnega izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, spremeni profil zapadlosti:
 - kapitalskih instrumentov, potem ko pridobi soglasje pristojnega organa, in
 - kvalificiranih obveznosti;
 13. če je banka ali subjekt v skupini podrejen mešanemu poslovnemu holdingu, da mešani poslovni holding ustanovi ločen finančni holding, ki obvladuje banko ali subjekt v skupini, kadar je to potrebno, da se omogoči reševanje banke oziroma skupine in prepreči negativen vpliv uporabe ukrepov za reševanje na nefinančni del skupine;
 14. subjekt reševanja pridobi ustrezno dovoljenje svojih organov upravljanja, da se v primeru uporabe ukrepa konverzije v skladu s tem zakonom nemudoma zagotovijo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala v ustrezni višini in številu.

(5) Banka Slovenije pri določitvi alternativnih ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva njihovo sorazmernost glede na stopnjo ogrožanja finančne stabilnosti iz naslova ugotovljenih ovir za reševanje ter glede na učinek zahtevanih alternativnih ukrepov na poslovanje in stabilnost banke ter na njeno sposobnost, da prispeva h krepitvi gospodarstva.

(6) Banka Slovenije v odredbi za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena:

1. utemelji razloge, ki so vplivali na oceno, da ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, ki jih je predlagala banka, niso ustrezni,
2. pojasni, kako se bosta z alternativnimi ukrepi ustrezno zagotovila zmanjšanje ali odprava ovir za reševanje, in
3. pojasni sorazmernost odrejenih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena pri zmanjševanju ali odpravljanju ovir za rešljivost z upoštevanjem prejšnjega odstavka.

(7) Banka Slovenije se pred določitvijo o alternativnih ukrepih iz četrtega odstavka tega člena posvetuje z Odborom za finančno stabilnost glede možnih učinkov teh ukrepov na posamezno banko ali subjekt v skupini, na notranji trg za finančne storitve in na finančno stabilnost v drugih državah članicah ter v Evropski uniji kot celoti.

(8) Banka v enem mesecu po prejemu odredbe iz četrtega odstavka tega člena za uporabo alternativnih ukrepov Banki Slovenije predloži načrt za njihovo uresničitev.

(9) Glede učinkov, ki jih ima odredba za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena na izvajanje pogodbenih ureditev z nasprotnimi strankami, se smiselno uporabljajo določbe 115. člena tega zakona.«.

16. člen

32. člen se spremeni tako, da se glasi:

»32. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 141. oziroma 142. členom tega zakona, prouči oceno rešljivosti skupine, ki je pripravljena v skladu z 31. členom tega zakona, ter si razumno prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost iz prejšnjega člena za vse subjekte v postopku reševanja in njihove podrejene družbe, ki so subjekti iz prvega odstavka 2. člena tega zakona in so del skupine.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine ob sodelovanju Evropskega bančnega organa pod pogoji iz prvega odstavka 25. člena Uredbe 1093/2010/EU in po posvetovanju s pristojnimi organi v okviru kolegija nadzornih organov pripravi poročilo, v katerem analizira ovire za učinkovito izvajanje ukrepov za reševanje v povezavi s skupino ter v povezavi s skupinami v postopku reševanja, če skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja. V poročilu se priporočijo sorazmerni in ciljno usmerjeni ukrepi, ki so po mnenju Banke Slovenije potrebni in primerni za zmanjšanje ali odpravo teh ovir, pri čemer se ustrezno upošteva vpliv na poslovni model skupine.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine posreduje poročilo iz prejšnjega odstavka EU nadrejeni družbi, organom za reševanje podrejenih družb in organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice. Kadar je ovira za rešljivost skupine posledica položaja subjekta v skupini iz tretjega odstavka prejšnjega člena, Banka Slovenije, po posvetovanju z organom za reševanje subjekta v postopku reševanja in organi za reševanje njegovih podrejenih institucij, obvesti o svoji oceni EU nadrejeno družbo.

(4) EU nadrejena družba lahko v štirih mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka tega člena Banki Slovenije posreduje stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo ugotovljene ovire odpravljene ali ustrezno zmanjšane na ravni skupine. Kadar so ovire, ugotovljene v poročilu, posledica položaja iz tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi s subjektom v skupini, EU nadrejena družba v dveh tednih po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka, Banki Slovenije kot organu za reševanje na ravni skupine predlaga možne ukrepe, ki jih bo izvedla v določenem časovnem okviru, ki upošteva razloge za bistveno oviro, in s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje:

- zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določenih v skladu s tem zakonom, izražene kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU,

- kadar je to ustrezno, zahteve po skupnem blažilniku in zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določenih v skladu s tem zakonom, izražene kot odstotek mere skupne izpostavljenosti iz 429. in 429. a člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine posreduje pristojnim organom in organom za reševanje podrejenih družb v državah članicah, organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, ter Evropskemu bančnemu organu informacije o ukrepih, ki jih je predlagala EU nadrejena družba v skladu s prejšnjim odstavkom, ali o tem, da EU nadrejena družba v štirih mesecih ni predlagala nobenega ukrepa.

(6) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine si prizadeva, da skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 141. členom tega zakona, po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v štirih mesecih po predložitvi stališč in predlogov EU nadrejene družbe iz četrtega odstavka tega člena oziroma v enem mesecu po poteku roka za njihovo predložitev, če EU nadrejena družba v zahtevanem roku ni posredovala stališč ali ni predlagala nobenega ukrepa, sprejme skupno odločitev glede:

1. identifikacije bistvenih ovir za rešljivost skupine,
2. presoje ukrepov, ki jih je v skladu s četrnim odstavkom tega člena predlagala EU nadrejena družba, in ukrepov za zmanjšanje ali odpravo obstoječih ovir za rešljivost, ki jih za obravnavo in odpravo ovir zahtevajo organi, pri čemer upoštevajo možne učinke v vseh državah članicah, kjer deluje skupina.

(7) Skupna odločitev v zvezi z ovirami za rešljivost, ki so posledica položaja iz tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi s subjektom v skupini, se sprejme v dveh tednih po predložitvi stališč in predlogov EU nadrejene družbe iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena, Banka Slovenije upošteva stališča in pridržke organov za reševanje iz drugih držav članic ter kot organ za reševanje na ravni skupine sama sprejme odločitev o ustreznih ukrepih iz četrtega odstavka prejšnjega člena, ki jih je treba sprejeti na ravni skupine.

(9) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupno odločitev iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena, ter odločitev Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka, ko skupna odločitev ni bila sprejeta, skupaj z obrazložitvijo predloži EU nadrejeni družbi.

(10) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz prejšnjega odstavka Evropskemu bančnemu organu predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu s (c) točko 31. člena Uredbe 1093/2010/EU. Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena, če katerikoli organ, pristojen za reševanje subjekta v skupini do izteka roka za sprejem skupne odločitve iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena, na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu, Banka Slovenije odločitev na podlagi šestega, sedmega ali osmega odstavka tega člena sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ v enem mesecu ne sprejme odločitve o

zadevi in skupna odločitev ni sprejeta v skladu s šestim oziroma sedmim odstavkom tega člena, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z osmim odstavkom tega člena.«.

17. člen

Za 32. členom se doda nov 32. a člen, ki se glasi:

»32. a člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s subjektom v postopku reševanja v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 141. členom tega zakona, skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in z organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za reševanje podrejenih subjektov v postopku reševanja oziroma za družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine in sprejme skupno odločitev o ukrepih iz četrtega odstavka 31. a člena tega zakona v rokih, ki veljajo za sprejem skupne odločitve na ravni skupine ob upoštevanju prejšnjega člena.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v Republiki Sloveniji do izteka roka za sprejem skupne odločitve oziroma do sprejetja skupne odločitve iz prejšnjega odstavka na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega odstavka prejšnjega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine pod pogoji, določenimi v osmem in desetem odstavku prejšnjega člena, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja ter stališč in pridržkov organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine sama odloči o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ugotovljenih ovir za rešljivost, ki jih mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi v skladu s četrtem odstavkom 31. a člena tega zakona. Banka Slovenije odločitev obrazloži ter jo sporoči subjektu v postopku reševanja.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je pristojni organ za reševanje subjekta v skupini do izteka roka za sprejem odločitve iz šestega in sedmega odstavka prejšnjega člena na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ v enem mesecu ne sprejme odločitve o zadevi, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.«.

18. člen

33. člen se spremeni tako, da se glasi:

»33. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s podrejeno družbo v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in z organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine. Hkrati si Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje prizadeva, da sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine v rokih, ki veljajo za sprejem skupne odločitve na ravni skupine oziroma subjekta v postopku reševanja ob upoštevanju 32. in 32.a člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji do izteka roka za sprejem skupne odločitve na ravni skupine oziroma subjekta v postopku reševanja oziroma do sprejetja skupne odločitve na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega odstavka 32. člena tega zakona in organ za reševanje na ravni skupine oziroma organ pristojen za reševanje na ravni subjekta v postopku reševanja sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine pod pogoji, določenimi v osmem in desetem odstavku 32. člena tega zakona oziroma tretjem odstavku prejšnjega člena, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini odloči o ukrepih iz četrtega odstavka 31. a člena tega zakona, ki jih mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi. Banka Slovenije odločitev obrazloži ter jo sporoči podrejeni družbi in subjektu v postopku reševanja iste skupine v postopku reševanja ter organu za reševanje tega subjekta ter organu za reševanje na ravni skupine.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je katerikoli organ za reševanje subjekta v skupini do izteka roka za sprejem skupne odločitve ob upoštevanju šestega in sedmega odstavka 32. člena tega zakona, na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu, jo Banka Slovenije upošteva pri odločitvi na podlagi prejšnjega odstavka in obrazloži vsakršno pomembnejše odstopanje od nje. Če Evropski bančni organ v enem mesecu ne sprejme odločitve o zadevi, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.«.

19. člen

Prvi odstavek 34. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve iz šestega in sedmega odstavka 32. člena tega zakona, prvega odstavka 32. a člena tega zakona in prvega odstavka prejšnjega člena ter odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje subjektov v skupini v primeru, ko ni bila sprejeta skupna odločitev.«.

20. člen

V 35. členu se v četrtem odstavku besedilo »banke in drugega subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona« nadomesti z besedama »subjekta reševanja«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Banka Slovenije posodobi načrt reševanja tudi v primeru, ko se v zvezi z banko izvedejo ukrepi za reševanje ali pooblastila v zvezi z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, ki se izvajajo neodvisno od drugih instrumentov za reševanje. V tem primeru Banka Slovenije pri določanju rokov iz 15. točke tretjega odstavka 36. člena tega zakona, upošteva rok, ki je v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, določen za izpolnitev nadzorniških zahtev glede dodatnega potrebnega kapitala.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

21. člen

V 36. členu se v drugem odstavku številka »30« nadomesti s številko »30. a«.

V tretjem odstavku se v 5. točki beseda »ocenjevanja« nadomesti z besedo »ocene«.

V 6. točki se številka »30« nadomesti s številko »30. a«.

15. točka se spremeni tako, da se glasi:

»15. minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora banka zagotavljati v skladu s tem zakonom, in morebiten rok za izpolnitev te zahteve, določen v skladu z 52. a členom tega zakona, oziroma kadar Banka Slovenije določi zahteve na podlagi 49. c člena tega zakona, časovni okvir, določen v skladu z 52. a členom tega zakona, v katerem mora subjekt v postopku reševanja izpolniti zahtevo;«.

22. člen

V 38. členu se v prvem odstavku besedilo »35. do 37.« nadomesti z besedo »39.«.

V drugem odstavku se za besedilom »na ravni skupine« doda besedilo »zagotovi, da se«, za besedilom »reševanja skupine in« pa se doda beseda »se«.

23. člen

V 39. členu se v prvem odstavku črta prvi stavek.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) V načrtu reševanja skupine se za vsako skupino določijo subjekti v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja. Načrt reševanja skupine obsega najmanj naslednje elemente:

1. ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja v okviru različnih scenarijev reševanja v skladu s četrtem odstavkom 36. člena tega zakona ter posledice teh ukrepov za reševanje v zvezi z drugimi subjekti reševanja, za nadrejeno družbo in podrejene institucije;
2. kadar skupina vključuje več kot eno skupino v postopku reševanja, ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja iz vsake skupine v postopku reševanja ter posledice teh ukrepov za:
 1. druge subjekte v skupini, ki pripadajo isti skupini v postopku reševanja in
 2. druge skupine v postopku reševanja;
3. analizo, v kakšnem obsegu bi se lahko instrumenti in pooblastila za reševanje usklajeno uporabljali in izvajali v zvezi s subjekti v postopku reševanja s sedežem v državi članici, vključno z ukrepi tretje osebe za olajšanje nakupa skupine kot celote oziroma ločenih poslovnih področij ali dejavnosti, ki jih izvaja več subjektov v skupini, ali posebnih subjektov v skupini ali skupin v postopku reševanja, ter opredelitev kakršnih koli morebitnih ovir za usklajeno reševanje;
4. opredelitev ustreznih ureditev za sodelovanje in koordinacijo z relevantnimi organi tretjih držav in morebitnih posledic za reševanje subjektov v skupini v Evropski uniji, kadar skupini pripadajo družbe s sedežem v tretjih državah;
5. opredelitev ukrepov, potrebnih za reševanje skupine, če so izpolnjeni pogoji za reševanje, vključno s pravno in ekonomsko ločitvijo določenih funkcij ali poslovnih področij;
6. opredelitev morebitnih dodatnih ukrepov, ki niso navedeni v Uredbi 806/2014/EU ali tem zakonu, ki jih nameravajo sprejeti pristojni organi za reševanje v zvezi s subjekti iz posamezne skupine v postopku reševanja;
7. opredelitev možnosti financiranja ukrepov za reševanje skupine in morebitno shemo financiranja za namene reševanja, ter prikaz načel za razdelitev odgovornosti financiranja med viri financiranja v več državah članicah, pri čemer morajo ta načela temeljiti na poštenih in uravnoteženih merilih ter upoštevati pravila za določanje prispevka posameznih nacionalnih shem za financiranje reševanja in morebitne učinke na finančno stabilnost v vseh prizadetih državah članicah.«.

24. člen

V 41. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije si kot organ za reševanje na ravni skupine prizadeva, da skupaj z organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe, v okviru kolegija za reševanje v štirih mesecih od posredovanja informacij v skladu s prejšnjim členom in po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno s pristojnimi organi držav članic, v katerih so pomembne podružnice, sprejme skupno odločitev o načrtu

reševanja skupine v roku štirih mesecev od posredovanja informacij v skladu s prejšnjim členom. Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, se v skupno odločitev vključi tudi načrt ukrepov za reševanje iz 2. točke drugega odstavka 39. člena tega zakona. Banka Slovenije skupno odločitev o načrtu reševanja skupine predloži EU nadrejeni družbi.«.

V drugem odstavku se na koncu doda nov stavek, ki se glasi:

»Banka Slovenije odločitev o načrtu reševanja skupine predloži EU nadrejeni družbi.«.

V četrtem odstavku se v prvem in drugem stavku beseda »drugega« nadomesti z besedo »prvega«.

25. člen

V 42. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če v štirih mesecih po prejemu informacij s strani organa za reševanje na ravni skupine ni sprejeta skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine, lahko Banka Slovenije, če se ne strinja z načrtom reševanja skupine, z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini sprejme odločitev, v kateri po potrebi opredeli subjekte v postopku reševanja ter pripravi in posodablja načrt reševanja za skupino v postopku reševanja, ki jo sestavljajo subjekti v njeni pristojnosti. Banka Slovenije odločitev obrazloži in navede razloge za nestrinjanje z načrtom reševanja skupine ter odločitev sporoči vsem organom za reševanje subjektov v skupini.«.

V četrtem odstavku se drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi, Banka Slovenije odločitev na podlagi prejšnjega odstavka sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa.«.

26. člen

45. do 48. člen se spremenijo tako, da se glasijo:

»45. člen

(minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Subjekt reševanja ves čas izpolnjuje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, in sicer najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije v skladu s tem zakonom.

(2) Banka Slovenije posameznemu subjektu reševanja z odredbo določi minimalno višino kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora subjekt reševanja izpolnjevati v skladu s prejšnjim odstavkom (v nadaljnjem besedilu: minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti).

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se določi skladno s tem zakonom, se izrazi kot odstotek:

1. zneska skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz prvega odstavka tega člena tveganju, ki se izračuna v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ter
2. mere skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz prvega odstavka tega člena, ki se izračuna v skladu s 429. in 429. a členom Uredbe 575/2013/EU.

46. člen **(kvalificirane obveznosti)**

(1) Obveznosti se upoštevajo kot kvalificirane obveznosti za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja le, kadar izpolnjujejo pogoje iz 72. a člena, 72. b člena, razen točke (d) drugega odstavka tega člena, in 72. c člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) Kadar se ta zakon v zvezi z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti sklicuje na 92. a ali 92. b člen Uredbe 575/2013/EU, se ne glede na prejšnji odstavek kot kvalificirane obveznosti upoštevajo obveznosti, kot so opredeljene v 72. k členu Uredbe 575/2013/EU in določene v skladu s 5. a poglavjem naslova I, dela 2 Uredbe 575/2013/EU.

(3) Obveznosti, ki izhajajo iz dolžniških instrumentov z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, kot so strukturirani vrednostni papirji, in ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen točke (l) drugega odstavka 72. a člena Uredbe 575/2013/EU, se upoštevajo pri izpolnjevanju minimalnega zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti le, kadar je izpolnjen eden izmed naslednjih pogojev:

1. znesek glavnice obveznosti, ki izhaja iz dolžniškega instrumenta, je v času izdaje znan, je fiksni ali se povečuje in nanj ne vpliva značilnost vgrajenega izvedenega finančnega instrumenta, pri čemer se lahko skupni znesek obveznosti, ki izhaja iz dolžniškega instrumenta, vključno z vgrajenim izvedenim finančnim instrumentom, dnevno vrednoti po cenah na aktivnem dvosmernem likvidnem trgu za enakovreden instrument brez kreditnega tveganja v skladu s 104. in 105. členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dolžniški instrument vključuje pogodbeno določilo, ki določa, da je vrednost v primerih insolventnosti izdajatelja in reševanja izdajatelja fiksna ali se povečuje ter da ni večja od prvotno plačanega zneska obveznosti.

(4) Za dolžniške instrumente iz prejšnjega odstavka, vključno z njihovimi vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ne velja sporazum o izravnavi, za vrednotenje takih instrumentov pa se ne uporablja tretji odstavek 83. člena tega zakona.

(5) Pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se upošteva samo tisti del obveznosti iz tretjega odstavka tega člena, ki ustreza znesku glavnice iz 1. točke tretjega odstavka tega člena ali fiksnemu oziroma rastočemu znesku iz 2. točke tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar podrejena družba s sedežem v državi članici, ki je skupaj s subjektom reševanja del iste skupine v postopku reševanja, izda obveznosti obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, se te obveznosti upoštevajo kot kvalificirane obveznosti pri izpolnjevanju

minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti zadevnega subjekta v postopku reševanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. obveznosti so izdane v skladu s petim odstavkom 45. f člena Direktive 2014/59/EU;
2. uporaba instrumenta za odpis ali konverzijo v zvezi s temi obveznostmi v skladu s tem zakonom ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
3. obveznosti ne presegajo zneska, ki ga dobimo, ko odštejemo:
 - vsoto obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, in zneska kapitala, izdanega v skladu s šestim odstavkom 49. b člena Direktive 2014/59/EU, od
 - zneska, ki se zahteva v skladu z 49. a členom tega zakona.

47. člen

(prodaja podrejenih kvalificiranih obveznosti neprofesionalnim strankam)

(1) Izdajatelj kvalificiranih obveznosti mora zagotoviti, da skupni nominalni znesek posamezne kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjuje vse pogoje iz 72. a člena Uredbe 575/2013/EU, razen pogojev iz (b) točke prvega odstavka 72. a člena in tretjega ter petega odstavka 72. b člena Uredbe 575/2013/EU, in je namenjena prodaji investitorjem, ki imajo v skladu z ZTFI položaj neprofesionalne stranke, znaša najmanj 50.000 evrov.

(2) Oseba, ki opravlja investicijske storitve na območju Republike Slovenije kot investicijsko podjetje, kreditna institucija, upravljavec kolektivnega naložbenega podjetja za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje ali upravljavec alternativnega investicijskega sklada, lahko proda kvalificirane obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72. a člena Uredbe 575/2013/EU, razen pogojev iz (b) točke prvega odstavka 72. a člena in tretjega ter petega odstavka 72. b člena Uredbe 575/2013/EU, investitorju, ki ima v skladu z ZTFI položaj neprofesionalne stranke, če skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti znaša najmanj 50.000 evrov.

(3) Določbe prejšnjega odstavka ne posegajo v določbe ZTFI glede pojasnilne obveznosti in obveznosti poročanja stranki v zvezi z investicijskim svetovanjem in storitvami gospodarjenja.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo za kvalificirane obveznosti, ki so nastale po 28. 12. 2020.

48. člen

(merila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi naslednjih meril:

1. potrebe, da se zagotovi možnost reševanja skupine v postopku reševanja z uporabo instrumentov za reševanje za subjekt v postopku reševanja, vključno z instrumentom odpisa in konverzije, kadar je to primerno, na način, ki zagotavlja izpolnitev ciljev reševanja;

2. potrebe, da se v postopku reševanja zagotovi, da imajo subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki spadajo med subjekte reševanja, vendar niso subjekti v postopku reševanja, zadosten kapital in kvalificirane obveznosti, da bi se lahko v primeru uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom, pokrile njihove izgube, ter bi se hkrati ponovno vzpostavil količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda na potrebno raven, ki navedenim subjektom omogoča nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
3. potrebe, da se v postopku reševanja zagotovi, da ima subjekt v postopku reševanja v primeru, ko je v načrtu reševanja predvidena možnost izključitve posameznih obveznosti iz uporabe instrumenta odpisa ali konverzije v skladu z 81. členom tega zakona, ali možnost prenosa teh obveznosti v celoti na prevzemnika, zadosten kapital in druge kvalificirane obveznosti, da bi se pokrile izgube, ter bi se hkrati ponovno vzpostavil količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda na potrebno raven, ki bi zadevnemu subjektu omogočala nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
4. velikosti, poslovnega modela, modela financiranja in profila tveganja subjekta;
5. obsega negativnih vplivov, ki bi jih imel propad subjekta na finančno stabilnost, vključno prek širjenja negativnih vplivov na druge institucije ali subjekte zaradi medsebojne povezanosti subjekta s temi drugimi institucijami ali subjekti ali preostalim finančnim sistemom.

(2) Kadar je v načrtu reševanja določeno, da je treba v določenem scenariju reševanja sprejeti ukrepe za reševanje ali uporabiti instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti pred začetkom postopka reševanja, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku, ki zadostuje za:

1. pokrivanje celotne izgube, za katero se pričakuje, da jo bo utrpel subjekt;
2. dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja in njegovih podrejenih družb, ki so subjekti reševanja, vendar se ne obravnavajo kot subjekti v postopku reševanja, in sicer v obsegu, ki zagotavlja, da lahko subjekt v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(3) Kadar je v načrtu reševanja določeno, da subjekt preneha po običajnem insolvenčnem postopku, Banka Slovenije oceni, ali je upravičeno, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za navedeni subjekt omeji tako, da ne presega zneska, ki zadostuje za pokritje izgub iz 1. točke prejšnjega odstavka. Pri tej oceni Banka Slovenije zlasti ovrednoti omejitev z vidika morebitnega vpliva na finančno stabilnost in tveganje za širjenje negativnih posledic po finančnem sistemu.

(4) Kadar Banka Slovenije za določene razrede kvalificiranih obveznosti oceni, da se lahko razumno pričakuje, da bodo na podlagi 81. člena tega zakona v celoti ali delno izključeni iz uporabe instrumenta odpisa ali konverzije ali da bi se lahko v okviru instrumenta delnega prenosa v celoti prenesli na prevzemnika, odloči, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih izpolni z uporabo kapitala ali drugih kvalificiranih obveznosti v obsegu, ki zadostuje za:

1. pokritje zneska izključenih obveznosti, opredeljenih v skladu z 81. členom tega zakona;

2. izpolnitev pogojev iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije vsako odločitev o določitvi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti obrazloži ter preverja njeno ustreznost, da zagotovi ustrezno upoštevanje morebitnih sprememb v zvezi z zahtevo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU.

(6) Za namene 48. a in 48. c člena tega zakona se kapitalske zahteve razumejo v skladu s tem, kako Banka Slovenije izvaja prehodne določbe, določene v poglavjih 1, 2 in 4 naslova I dela 10 Uredbe 575/2013/EU in drugih pooblastil na podlagi zakona, ki ureja bančništvo.«.

27. člen

Za spremenjenim 48. členom se dodajo nov 48. a do 48. d člen, ki se glasijo:

»48. a člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Za subjekte v postopku reševanja je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku:

1. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, naslednje vsote:

- zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in zahtevam na podlagi zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljajo za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, in
- potrebnega zneska za dokapitalizacijo, ki za skupino v postopku reševanja po reševanju zagotavlja ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe št. 575/2013/EU in zahtevo v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, in ki velja zanjo, na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje, ter

2. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, naslednje vsote:

- zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi za subjekt v postopku reševanja glede količnika finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, ter
- zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko skupina v postopku reševanja po reševanju znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki predstavlja znesek, izračunan v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki predstavlja znesek, izračunan v skladu z 2. točko prvega odstavka tega člena, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

(4) Banka Slovenije pri določitvi posamične zahteve iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva zahteve iz četrtega odstavka 65. člena tega zakona ter pogoje za uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

(5) Banka Slovenije pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz prvega odstavka tega člena:

1. uporabi zadnje sporočene vrednosti relevantnega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov za reševanje, določenih v načrtu reševanja, in
2. znesek, ki ustreza veljavni zahtevi na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za subjekt v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije reševanja.

(6) Banka Slovenije lahko zahtevo iz druge alineje 1. točke prvega odstavka tega člena zviša za znesek, ki je enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se bo uporabila po uporabi ukrepov za reševanje, zmanjšani za znesek varovalnega kapitalskega blažilnika, ki velja za to banko, kadar je takšno zvišanje potrebno, da subjekt v ustreznem obdobju po reševanju, ki ni daljše od enega leta, lahko ohrani zadostno zaupanje trga.

(7) Znesek iz prejšnjega odstavka se prilagodi navzdol, če Banka Slovenije ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po izvedbi strategije reševanja ohrani zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja kritične ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU. Ta znesek se prilagodi navzgor, če Banka Slovenije ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

48. b člen

(dodatna pravila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Za subjekte v postopku reševanja, za katere ne velja 92. a člen Uredbe 575/2013/EU in ki so del skupine v postopku reševanja, katerih bilančna vsota presega 100 milijard EUR, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti vsaj enaka:

1. 13,5 %, kadar se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, in

2. 5 %, kadar se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbe 46. in 49. b člena tega zakona, subjekti v postopku reševanja iz prejšnjega odstavka raven zahteve iz prejšnjega odstavka, ki je enaka 13,5 %, kadar se izrazi v skladu s prvo točko tretjega odstavka 45. člena, in 5 %, kadar se izrazi v skladu z drugo točko tretjega odstavka 45. člena, izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 46. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena uporabijo za subjekt v postopku reševanja, za katerega ne velja 92. a člen Uredbe 575/2013/EU in ki je del skupine v postopku reševanja, katere bilančna vsota je nižja od 100 milijard EUR, ter za katerega se lahko po oceni Banke Slovenije razumno pričakuje, da bi njegov propad pomenil sistemsko tveganje.

(4) Banka Slovenije pri sprejemanju odločitve iz prejšnjega odstavka upošteva:

1. razširjenost vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;
2. v kakšnem obsegu je omejen dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;
3. v kakšnem obsegu je subjekt v postopku reševanja odvisen od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 49. člena tega zakona.

(5) Če odločitev na podlagi tretjega odstavka tega člena ni sprejeta, to ne vpliva na odločitve, ki se sprejme na podlagi devetega odstavka 49. c člena tega zakona.

48. c člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte, ki niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Za subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka 48. člena tega zakona, enaka znesku:

1. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, naslednje vsote:

- zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in zahtevam na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljajo za subjekt, ter
- potrebnega zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko subjekt znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in zahtevo v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljata zanj, po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu z 78. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja, ter

2. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, naslednje vsote:

- zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki velja zanj, ter
- zneska za dokapitalizacijo, ki subjektu omogoča, da znova vzpostavi skladnost z zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki velja zanj, po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu z 78. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki predstavlja znesek, izračunan v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki predstavlja znesek, izračunan v skladu z 2. točko prvega odstavka, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

(4) Banka Slovenije pri določitvi posamične zahteve iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva zahteve iz četrtega odstavka 65. člena tega zakona ter pogoje za uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

(5) Banka Slovenije pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz tega člena:

1. uporabi zadnje sporočene vrednosti relevantnega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti, prilagocene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov, določenih v načrtu reševanja, in

2. znesek, ki ustreza veljavni zahtevi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za zadevni subjekt po uporabi instrumenta odpisa ali konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu z 78. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

(6) Banka Slovenije lahko zahtevo iz druge alineje 1. točke prvega odstavka tega člena zviša za ustrezen znesek, ki je enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se bo uporabila po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti v skladu z 78. členom tega zakona, ali po reševanju skupine v postopku reševanja, zmanjšan za znesek varovalnega kapitalskega blažilnika, ki velja za to banko, kadar je takšno zvišanje potrebno, da lahko subjekt v ustreznem obdobju po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu z 78. členom tega zakona, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga.

(7) Znesek iz prejšnjega odstavka tega člena se prilagodi navzdol, če Banka Slovenije ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti v skladu z 78. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja zagotovi zaupanje trga ter poskrbi, da subjekt reševanja

še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU. Ta znesek se prilagodi navzgor, če Banka Slovenije ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

48. d člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte v postopku reševanja v okviru GSPI in pomembne podrejene družbe)

(1) Za subjekt v postopku reševanja, ki je GSPI ali del GSPI, minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti vključuje:

1. zahteve iz 92. a in 494. člena Uredbe 575/2013/EU ter
2. vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je določila Banka Slovenije posebej v zvezi s tem subjektom v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za pomembno podrejeno družbo s sedežem v Republiki Sloveniji v okviru GSPI iz tretje države, vključuje:

1. zahteve iz 92. b in 494. člena Uredbe 575/2013/EU ter
2. vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je določila Banka Slovenije posebej v zvezi s to pomembno podrejeno družbo v skladu s tretjim odstavkom tega člena in se mora izpolniti z uporabo kapitala in obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz 49. a in 49. b ter drugega in tretjega odstavka 142. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 2. točke prvega odstavka tega člena in 2. točke prejšnjega odstavka le v primeru, če zahteva iz 1. točke prvega odstavka tega člena ali 1. točke prejšnjega odstavka ne zadostuje za izpolnitev pogojev iz 48. do 48. c člena tega zakona, ter v obsegu, ki zagotavlja izpolnitev pogojev iz 48. do 48. c člena tega zakona.

(4) Kadar je več subjektov GSPI, ki pripadajo isti GSPI, subjektov v postopku reševanja, se z upoštevanjem 50. člena tega zakona znesek iz prejšnjega odstavka določi:

1. za vsak subjekt v postopku reševanja;
2. za nadrejeni subjekt v EU, kot če bi bil edini subjekt GSPI v postopku reševanja.

(5) Banka Slovenije vsako odločitev, s katero naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi 2. točke prvega odstavka tega člena ali 2. točke drugega odstavka tega člena, obrazloži ter preverja njeno ustreznost, da zagotovi ustrezno upoštevanje morebitnih sprememb v zvezi z zahtevo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki velja za skupino v postopku reševanja ali pomembno podrejeno družbo v EU v okviru GSPI zunaj EU.«.

28. člen

49. člen se spremeni tako, da se glasi:

»49. člen

(izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti v postopku reševanja)

(1) Subjekti v postopku reševanja izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, na konsolidirani podlagi na ravni skupine v postopku reševanja.

(2) Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni za skupino v postopku reševanja v skladu s 50. členom tega zakona, in sicer z upoštevanjem meril in pogojev iz 46. do 48. d člena tega zakona ter glede na to, ali načrt reševanja predvideva ločeno reševanje podrejenih družb skupine v tretji državi.«.

29. člen

Za spremenjenim 49. členom se dodajo nov 49. a do 49. c člen, ki se glasijo:

»49. a člen

(izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Banke, ki so podrejene družbe subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s z 48. do 48. c členom tega zakona, na posamični podlagi.

(2) Banka Slovenije lahko odloči, da bo zahtevo iz tega člena uporabila za subjekt reševanja iz 2., 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki je podrejena družba subjekta v postopku reševanja, vendar sam ni subjekt v postopku reševanja.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, EU nadrejene družbe, ki same niso subjekti v postopku reševanja, vendar so podrejene družbe subjektov v tretji državi, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu z 48. do 48. d členom tega zakona, na konsolidirani podlagi.

(4) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se za subjekte iz tega člena določi v skladu s 50. in 142. členom tega zakona, ter z upoštevanjem meril in zahtev iz 48. do 48. c člena tega zakona. Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se upoštevajo obveznosti iz petega odstavka tega člena in kapital iz šestega odstavka tega člena.

(5) Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz prejšnjega odstavka se upoštevajo obveznosti:

1. ki jih subjekt iz prvega do tretjega odstavka tega člena izda subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti kupili od subjekta, za katerega velja ta člen, ali se izdajo obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, in jih ta kupi, če uporaba instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
2. ki izpolnjujejo merila primernosti iz 72. a člena Uredbe 575/2013/EU, razen točk (b), (c), (k), (l) in (m) drugega odstavka 72. b člena ter tretjega do petega odstavka 72. b člena Uredbe 575/2013/EU;
3. ki se v običajnem insolvenčnem postopku poplačajo za obveznostmi, ki ne izpolnjujejo pogoja iz 1. točke tega odstavka in ki niso primerne za izpolnjevanje kapitalске zahteve;
4. za katere se lahko v skladu s tem zakonom uporabi instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti na način, da je to usklajeno s strategijo reševanja skupine v postopku reševanja, zlasti pa ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
5. katerih pridobitev ni neposredno ali posredno financirana s strani subjekta, za katerega velja ta člen;
6. pri katerih pogodbeni ureditev, ki velja za obveznosti, oziroma druge zaveze, ki jih je sprejel subjekt, za katerega velja ta člen, ne omogočajo ali predvidevajo, da bi jih subjekt, za katerega velja ta člen, odpoklical, odkupil, izplačal ali predčasno odplačal, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije tega subjekta;
7. pri katerih pogodbeni ureditev upniku ne dajejo pravice predčasno zahtevati plačilo še nezapadlih obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije subjekta, za katerega velja ta člen;
8. raven izplačil obresti ali dividend se za obveznosti ne spremeni na podlagi bonitete subjekta, za katerega velja ta člen, ali njegove nadrejene družbe.

(6) Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz četrtega odstavka tega člena se upoštevajo naslednje postavke kapitala:

1. navadni lastniški temeljni kapital in
2. druge postavke kapitala v zvezi z instrumenti, ki se izdajo:
 - subjektom, ki so vključeni v isto skupino v postopku reševanja in ga ti kupijo, ali
 - subjektom, ki niso vključeni v isto skupino v postopku reševanja in ga ti kupijo, če uporaba instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo.

49. b člen

(opustitev zahteve glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, lahko v zvezi z navedeno podrejeno družbo odloči, da se ne uporabljajo zahteve iz prejšnjega člena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. podrejena družba in subjekt v postopku reševanja imata sedež v Republiki Sloveniji in sta del iste skupine v postopku reševanja;
2. subjekt v postopku reševanja izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z 49. členom tega zakona;
3. ne obstajajo in se ne pričakujejo bistvene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala na podrejeno družbo ali za poplačilo obveznosti do podrejene družbe, pri kateri so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje;
4. subjekt v postopku reševanja izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in s soglasjem pristojnega organa zagotovi jamstvo za obveznosti podrejene družbe, ali pa izkaže, da so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
5. postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganj subjekta v postopku reševanja vključujejo tudi tveganja podrejene družbe;
6. ima subjekt v postopku reševanja več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali ima pravico, da imenuje ali razreši večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

(2) Banka Slovenije lahko v zvezi s podrejeno družbo, ki ni subjekt v postopku reševanja, odloči, da se za to podrejeno družbo ne uporabljajo zahteve iz prejšnjega člena, tudi če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. podrejena in nadrejena družba imata sedež v Republiki Sloveniji in sta del iste skupine v postopku reševanja;
2. nadrejena družba izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi;
3. ne obstajajo in se ne pričakujejo bistvene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala nadrejene družbe na podrejeno družbo ali za poplačilo obveznosti do podrejene družbe, pri kateri so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje ali pooblastilo za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;
4. nadrejena družba izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in s soglasjem pristojnega organa zagotovi jamstvo za obveznosti podrejene družbe, ali pa izkaže, da so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
5. postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja pri nadrejeni družbi vključujejo tudi tveganja podrejene družbe;
6. ima nadrejena družba več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali ima pravico, da imenuje ali razreši večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

(3) Kadar so izpolnjeni pogoji iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije dovoli, da podrejena družba izpolni minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v celoti ali delno z jamstvom, ki ga zagotovi subjekt v postopku reševanja in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. jamstvo se zagotovi vsaj za znesek, enakovreden znesku zahteve, ki se z jamstvom nadomesti;

2. jamstvo se sproži, ko podrejena družba ni zmožna plačati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko ti zapadejo, ali v primeru, če so pri podrejeni izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom;
3. vsaj 50 % zneska jamstva se zavaruje na podlagi dogovora o finančnem zavarovanju, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančna zavarovanja;
4. zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, izpolnjuje zahteve iz 197. člena Uredbe 575/2013/EU ter je po ustreznih konservativnih odbitkih zadostno za to, da se pokrije zavarovani znesek iz prejšnje točke;
5. premoženje, ki se uporabi za zavarovanje pri jamstvu, je neobremenjeno in se zlasti ne uporabi za zavarovanje drugega jamstva;
6. dejanska zapadlost zavarovanja s premoženjem izpolnjuje isti pogoj za zapadlost, kot je določen v prvem odstavku 72. c člena Uredbe 575/2013/EU, ter
7. za prenos premoženja, ki je zagotovljeno kot zavarovanje, s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo ni pravnih, regulativnih ali operativnih ovir, vključno kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje.

(4) Subjekt v postopku reševanja za namene iz 7. točke prejšnjega odstavka na zahtevo Banke Slovenije predloži neodvisno pisno in obrazloženo pravno mnenje ali na drug način dokaže, da ni nobenih pravnih, regulativnih ali operativnih ovir za prenos premoženja, ki je zagotovljeno kot zavarovanje, s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo.

49. c člen

(dodatne zahteve glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 49. člena tega zakona, ki ustreza 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, se izpolni z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 46. člena tega zakona, če je subjekt v postopku reševanja:

1. GSPI;
2. subjekt iz prvega odstavka 48. b člena tega zakona, ali
3. subjekt iz tretjega odstavka 48. b člena tega zakona, za katerega Banka Slovenije uporabi zahteve iz prvega in drugega odstavka 48. b člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko dovoli, da subjekti iz prejšnjega odstavka z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 46. člena tega zakona izpolnijo raven zahteve, ki je nižja od 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, vendar višja od mejnega zneska iz tretjega odstavka tega člena, če so izpolnjeni vsi pogoji iz tretjega odstavka 72. b člena Uredbe 575/2013/EU, ob upoštevanju zmanjšanja, ki je mogoče na podlagi tretjega odstavka 72. b člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Mejni znesek iz prejšnjega odstavka se določi z uporabo naslednje formule: $(1 - (X1/X2)) \times 8 \%$ skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, pri čemer velja, da je:

- X1 enako 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, in

- X2 enako vsoti 18 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, in zneska zahteve po skupnem blažilniku.

(4) Kadar je na podlagi drugega odstavka tega člena za subjekte iz 2. točke prvega odstavka tega člena izračunana zahteva višja od 27 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem za zadevni subjekt v postopku reševanja, Banka Slovenije omeji del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je treba izpolniti z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznostmi iz šestega odstavka 46. člena tega zakona na znesek, ki je enak 27 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če oceni, da:

1. v načrtu reševanja ni predviden dostop do sheme za financiranje reševanja kot možnost za reševanje tega subjekta v postopku reševanja ali
2. minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti omogoča subjektu v postopku reševanja, da pridobi sredstva za financiranje reševanja iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2011/EU .

(5) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva tudi tveganje nesorazmernega vpliva na poslovni model zadevnega subjekta v postopku reševanja.

(6) Ne glede na določbe prvega do petega odstavka tega člena lahko Banka Slovenije pod pogoji iz sedmega odstavka tega člena odloči, da subjekti iz prvega odstavka tega člena izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 49. člena tega zakona z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 46. člena tega zakona v obsegu, da z upoštevanjem obveznosti subjekta v postopku reševanja, da izpolni zahtevo po skupnem blažilniku in zahteve iz 92. a člena Uredbe 575/2013/EU, prvega in drugega odstavka 48. b člena tega zakona in minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 49. člena tega zakona, ta obseg ne presega višjega od naslednjih zneskov:

1. 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, ali
2. zneska, ki se izračuna z uporabo formule: Ax^2+Bx^2+C , pri čemer je:
 - A enako znesku, ki izhaja iz zahteve iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
 - B enako znesku, ki izhaja iz ukrepov nadzora, da subjekt zagotovi dodatni potrební kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU;
 - C enako znesku, ki izhaja iz zahteve po skupnem blažilniku.

(7) Banka Slovenije lahko uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka za največ 30 % skupnega števila vseh subjektov v postopku reševanja, ki so subjekti iz prvega odstavka tega člena, za katere Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi 49. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. v predhodni oceni rešljivosti so bile ugotovljene bistvene ovire za rešljivost in:
 - subjekt ni izvedel alternativnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost v roku, ki ga je določila Banka Slovenije v skladu s četrtnim odstavkom 31. a člena tega zakona ali

- ugotovljenih bistvenih ovir ni mogoče odpraviti z uporabo katerega od ukrepov iz četrtega odstavka 31.a člena tega zakona, z izvajanjem pooblastila iz šestega odstavka tega člena pa bi se deloma ali v celoti odpravil negativen vpliv bistvenih ovir za rešljivost,
- 2. izvedljivost in verodostojnost preferenčne strategije reševanja subjekta v postopku reševanja sta po oceni Banke Slovenije omejeni, pri čemer se upošteva velikost subjekta in njegova povezanost, narava, obseg, tveganje in zapletenost njegovih dejavnosti ter njegov pravni status in delniška struktura, ali
- 3. zahteva, da subjekt v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, zagotovi dodatni potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, odraža dejstvo, da subjekt v postopku reševanja spada med 20 % bank z največjim tveganjem, za katere Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(8) Za namene določanja odstotkov iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije izračunano število zaokroži na najbližje celo število.

9) Banka Slovenije lahko odloči, da subjekti v postopku reševanja, ki niso subjekti iz prvega odstavka tega člena, del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti do 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, in do višine mejnega zneska, izračunanega na podlagi formule iz tretjega odstavka tega člena, če je ta višji, izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 46. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. nepodrejene obveznosti iz prvega, drugega in tretjega odstavka 46. člena tega zakona imajo glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja enak položaj kot posamezne obveznosti, ki so v skladu z drugim odstavkom 80. člena ali 81. členom tega zakona izključene iz uporabe instrumenta odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov;
2. obstaja tveganje, da bodo upniki nepodrejenih obveznosti v primeru uporabe instrumenta za odpis in konverzijo obveznosti, ki niso izključene v skladu z drugim odstavkom 80. člena ali 81. členom tega zakona utrpeli večje izgube, kot bi jih v primeru prenehanja po običajnih insolvenčnih postopkih;
3. znesek kapitala in drugih podrejenih obveznosti ne presega zneska, ki je potreben za zagotovitev, da upniki iz 2. točke ne bi utrpeli večjih izgub kot v primeru prenehanja v običajnem insolvenčnem postopku.

(10) Banka Slovenije oceni tveganje iz 2. točke prejšnjega odstavka, če ugotovi, da v razredu obveznosti, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, ki so izključene ali za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v skladu z drugim odstavkom 80. člena ali 81. členom tega zakona, skupaj predstavlja več kot 10 % zneska navedenega razreda.

(11) Za namene tega člena se obveznosti iz izvedenih finančnih instrumentov vključijo v skupne obveznosti, če so v celoti priznane pravice nasprotni stranke do pobota. Pri izpolnjevanju zahtev na podlagi tega člena se upošteva kapital subjekta v postopku reševanja, ki se uporabi za izpolnitev zahteve po skupnem blažilniku.

(12) Banka Slovenije se pri sprejemanju odločitev iz šestega in devetega odstavka tega člena posvetuje s pristojnimi organi ter pri tem upošteva tudi:

1. globino trga za kapitalske instrumente in podrejene kvalificirane instrumente subjekta v postopku reševanja, ceno takšnih instrumentov, kadar obstajajo, in čas, ki je potreben za izvršitev poslov, s katerimi se zagotovi spoštovanje odločitve;
2. znesek instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72. a člena Uredbe 575/2013/EU, katerih preostala zapadlost je manj kot eno leto od datuma odločitve, da se zahteve iz šestega in devetega odstavka tega člena kvantitativno prilagodijo;
3. razpoložljivost in znesek instrumentov, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72. a člena Uredbe 575/2013/EU, razen točke (d) drugega odstavka 72. b člena Uredbe 575/2013/EU;
4. ali je znesek obveznosti, ki so izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v skladu z drugim odstavkom 80. ali 81. členom tega zakona in bi bile pri poplačilu v običajnih insolvenčnih postopkih razvrščene enako kot najvišje razvrščene kvalificirane obveznosti ali za njimi, bistven v primerjavi s kapitalom in kvalificiranimi obveznostmi subjekta v postopku reševanja; kadar znesek izključenih obveznosti ne presega 5 % zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja, velja izključeni znesek za nezatnega; nad tem pragom Banka Slovenije oceni, ali so izključene obveznosti znatne;
5. poslovni model, model financiranja in profil tveganja subjekta v postopku reševanja ter njegovo stabilnost in zmožnost prispevanja h gospodarstvu ter
6. vpliv morebitnih stroškov prestrukturiranja na dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja.«.

30. člen

50. člen se spremeni tako, da se glasi:

»50. člen

(postopek za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, za reševanje na ravni skupine ali za reševanje podrejenih družb skupine v postopku reševanja, za katere velja zahteva iz 49. a oziroma 49. b člena tega zakona na posamični podlagi, si v sodelovanju z drugimi organi, pristojnimi za reševanje subjektov v skupini, prizadeva, da organi najkasneje v štirih mesecih sprejmejo obrazloženo skupno odločitev v skladu z določbami 49. do 49. b člena tega zakona o:

1. znesku minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja za vsak subjekt v postopku reševanja, in
2. znesku minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja na posamični podlagi za vsak subjekt skupine v postopku reševanja, ki ni subjekt v postopku reševanja.

(2) Banka Slovenije obrazloženo skupno odločitev iz prejšnjega odstavka predloži:

1. subjektu v postopku reševanja, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje tega subjekta;
2. subjektom skupine v postopku reševanja, ki niso subjekti v postopku reševanja, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje teh subjektov;

3. EU nadrejeni družbi skupine, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, če EU navedena nadrejena družba sama ni subjekt v postopku reševanja iz iste skupine v postopku reševanja.

(3) V skupni odločitvi, sprejeti v skladu s tem členom, je lahko določeno, da zadevna podrejena družba minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kadar je to skladno s strategijo reševanja in če subjekt v postopku reševanja ni neposredno ali posredno kupil dovolj instrumentov, ki izpolnjujejo zahteve iz petega ali šestega odstavka 49. a člena tega zakona, delno izpolnjuje z instrumenti, ki se izdajo in prodajo subjektom, ki niso del skupine v postopku reševanja.

(4) Kadar je več kot en GSPI in pripada isti GSPI, opredeljen kot subjekt v postopku reševanja, lahko organi za reševanje iz prvega odstavka tega člena v skladu s strategijo reševanja GSPI odločijo tudi o uporabi 72. e člena Uredbe 575/2013/EU in morebitnih prilagoditvah za čim večje zmanjšanje ali odpravo razlike med vsoto zneskov iz 1. točke četrtega odstavka 48. d člena tega zakona in 12. člena Uredbe 575/2013/EU za posamezne subjekte v postopku reševanja ter vsoto zneskov iz 2. točke četrtega odstavka 48. d člena tega zakona in 12. člena Uredbe 575/2013/EU. Prilagoditve se lahko uporabijo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. prilagoditev se lahko uporabi v zvezi z razlikami v izračunu zneskov skupne izpostavljenosti tveganju med zadevnimi državami članicami, in sicer tako, da se prilagodi raven minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;
2. prilagoditev se ne uporabi za odpravo razlik, nastalih zaradi izpostavljenosti med skupinami v postopku reševanja.

(5) Vsota zneskov iz 1. točke četrtega odstavka 48. d člena tega zakona in 12. a člena Uredbe 575/2013/EU za posamezne subjekte v postopku reševanja ne sme biti nižja od vsote zneskov iz 2. točke četrtega odstavka 48. d člena tega zakona in 12. a člena Uredbe 575/2013/EU.

(6) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede konsolidirane zahteve v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 49. člena tega zakona za skupino v postopku reševanja ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, odločitev o navedeni zahtevi sprejme sama, ob ustreznem upoštevanju:

1. ocene subjektov skupine v postopku reševanja, ki niso subjekti v postopku reševanja, ki jo opravijo drugi pristojni organi za reševanje;
2. mnenja organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, če ta organ ni Banka Slovenije.

(7) Kadar je ob koncu štirimesečnega obdobja kateri koli izmed zadevnih organov za reševanje v skladu z 19. členom Uredbe 575/2013/EU zadevo predložil Evropskemu bančnemu organu, Banka Slovenije svojo odločitev iz prejšnjega odstavka odloži in počaka na odločitev, ki jo Evropski bančni organ lahko sprejme v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 575/2013/EU in z upoštevanjem 1. in 2. točke prejšnjega odstavka, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Po izteku štirimesečnega obdobja za sprejem skupne odločitve oziroma po sprejemu skupne odločitve, zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu. Če Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od predložitve, Banka Slovenije odloči v skladu s prejšnjim odstavkom.

(8) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede ravni zahteve iz 49. a oziroma 49. b člena tega zakona, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za kateri koli subjekt skupine v postopku reševanja, ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje navedenega subjekta, sprejme odločitev, ob ustreznem upoštevanju:

1. mnenj in pomislekov, ki jih je pisno izrazil drug organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, ter
2. mnenj in pomislekov, ki jih je pisno izrazil organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, če ta organ ni Banka Slovenije.

(9) Kadar je ob koncu štirimesečnega obdobja katerikoli organ za reševanje subjekta v postopku reševanja ali organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v skladu z 19. členom Uredbe 575/2013/EU zadevo predložil Evropskemu bančnemu organu, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje podrejene družbe na posamični podlagi, svojo odločitev iz prejšnjega odstavka odloži in počaka na odločitev, ki jo Evropski bančni organ lahko sprejme v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 575/2013/EU in z upoštevanjem 1. in 2. točke prejšnjega odstavka, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa.. Po izteku štirimesečnega obdobja za sprejem skupne odločitve oziroma po sprejemu skupne odločitve, zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu. Če Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od predložitve, Banka Slovenije odloči v skladu s prejšnjim odstavkom.

(10) Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja ali na ravni skupine, zadeve ne sme predložiti Evropskemu bančnemu organu za zavezujoče posredovanje, če je raven, ki jo je določil pristojni organ za reševanje podrejene družbe:

1. znotraj 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ter
2. skladna z 48. c členom tega zakona.

(11) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede ravni konsolidirane zahteve skupine v postopku reševanja in ravni zahteve, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za subjekte skupine v postopku reševanja, ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta, sprejme odločitev:

1. na ravni konsolidirane minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za skupino v postopku reševanja v skladu s šestim in sedmim odstavkom tega člena.
2. o ravni minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za podrejene družbe skupine v postopku reševanja v skladu z osmim in devetim odstavkom tega člena;

(12) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ter vse odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje v skladu s šestim do enajstim odstavkom tega člena, če skupna odločitev ni sprejeta, so za Banko Slovenije zavezujoče.

(13) Banka Slovenije zagotavlja, da se skupna odločitev oziroma vse odločitve, ki jih sprejme sama, če skupne odločitve ni, redno pregledujejo in po potrebi posodablajo.

(14) Banka Slovenije preverja, da subjekti reševanja izpolnjujejo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter sprejme morebitne odločitve na podlagi tega člena ob pripravi in posodabljanju načrtov reševanja.«.

31. člen

51. člen se spremeni tako, da se glasi:

»51. člen

(poročanje in javna razkritja v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Subjekti reševanja, za katere velja minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, Banki Slovenije poročajo o:

1. zneskih kapitala, ki, kadar je to ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz šestega odstavka 49. a člena tega zakona, in zneskih kvalificiranih obveznosti ter zneskih, izraženih v skladu s petim odstavkom 49. a člena tega zakona, po upoštevanju vseh ustreznih odbitkov v skladu z 72. e do 72. j členom Uredbe 575/2013/EU;
2. zneskih drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov v skladu s tem zakonom;
3. za postavke iz 1. in 2. točke tega odstavka, o:
 - njihovi sestavi, vključno z njihovim profilom zapadlosti;
 - vrstnem redu poplačila v okviru običajnega insolvenčnega postopka ter
 - tem, ali zanje velja pravo tretje države, in če velja, katere tretje države, ter ali pogodbeni ureditev vsebujejo določila iz 82. člena tega zakona, točk (p) in (q) prvega odstavka 52. člena Uredbe 575/2013/EU ter točk (n) in (o) 63. člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) Obveznost poročanja iz 2. točke prejšnjega odstavka ne velja za subjekte, ki na dan poročanja teh informacij zagotavljajo zneske kapitala in kvalificiranih obveznosti v višini najmanj 150 % minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, izračunane v skladu s 1. točko prvega odstavka tega člena.

(3) Subjekti reševanja sporočajo informacije iz prvega odstavka:

1. za informacije iz 1. točke prvega odstavka tega člena: najmanj vsakih 6 mesecev in
2. za informacije iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena: najmanj enkrat letno.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi pogostejše sporočanje informacij iz prvega odstavka tega člena.

(5) Subjekti iz prvega odstavka tega člena vsaj enkrat letno javno objavijo naslednje informacije:

1. zneske kapitala, ki, kadar je to ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz šestega odstavka 49. a člena tega zakona, in zneske kvalificiranih obveznosti;
2. sestavo postavk iz 1. točke, vključno z njihovim profilom zapadlosti in razvrstitvijo pri poplačilu v običajnih insolvenčnih postopkih;
3. veljavno minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je izražena kot odstotek mere skupne izpostavljenosti subjekta, izračunane v skladu s 429. in 429. a členom Uredbe 575/2013/EU.

(6) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteve glede poročanja in razkritij po tem členu ne uporabljajo za subjekte, za katere je v načrtu reševanja določeno prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku.

(7) Če so bili v zvezi s subjektom reševanja izvedeni ukrepi za reševanje ali je bil uporabljen instrument glede odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, se zahteve po javnem razkritju iz petega odstavka tega člena uporabljajo po poteku roka, ki je določen za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z 52. a členom tega zakona.

(8) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je bila določena v skladu z 49., 49. a in 49. b členom tega zakona za vsak subjekt reševanja v okviru njenih pristojnosti.«.

31. člen

Za spremenjenim 50. členom se dodata nov 51. a in 51. b člen, ki se glasita:

»51. a člen

(kršitve minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije kršitve minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti pri subjektih reševanja obravnava na podlagi vsaj enega od naslednjih elementov:

1. pooblastil za prepoved izplačil in za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost v skladu s tem zakonom (poglavje 2.2.1 tega zakona);
2. ukrepov za odpravo kršitev zahtev za rešljivost banke (poglavje 2.2.6. tega zakona);
3. ukrepov nadzora in zgodnjega posredovanja na podlagi zakona, ki ureja bančništvo;
4. postopkov in sankcij zaradi prekrška na podlagi tega zakona ali zakona, ki ureja bančništvo.

(2) Banka Slovenije v primerih iz prejšnjega odstavka, kadar je to primerno, opravi tudi oceno, ali subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel.

(3) Banka Slovenije se v zvezi z izvajanjem pooblastil v primerih iz prvega odstavka tega člena posvetuje z organi, ki so pristojni za nadzor zadevnih subjektov reševanja.

51. b člen
(ureditve po končanem reševanju)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v 48. b členu tega zakona, ne uporablja dve leti po tem, ko:

1. je Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja uporabila instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ali instrument odpisa ali konverzije drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ali
2. je subjekt v postopku reševanja uporabil alternativni ukrep zasebnega sektorja, na podlagi katerega so se kapitalski instrumenti in druge obveznosti odpisali ali konvertirali v lastniški instrument.

(2) Zahteve iz devetega do enajstega odstavka 49. c in 48. b člena tega zakona se ne uporabljajo še tri leta po tem, ko sta bila subjekt v postopku reševanja ali skupina, katere del je subjekt v postopku reševanja, opredeljena kot GSPI, oziroma tri leta po tem, ko so pri subjektu v postopku reševanja podane okoliščine iz 48. b člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena določi ustrezno prehodno obdobje, v katerem morajo subjekti reševanja izpolnjevati minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z zahtevami, določenimi v skladu z 49. do 49. c členom tega zakona.

(4) Banka Slovenije za namene tega člena subjekt reševanja obvesti o načrtovani minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za vsako 12-mesečno obdobje med prehodnim obdobjem tako, da se omogoči postopno povečevanje sposobnosti institucije ali subjekta za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo.

(5) Banka Slovenije pri določitvi prehodnega obdobja upošteva:

1. prevladujoč pomen vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;
2. dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;
3. v kakšnem obsegu so subjekti v postopku reševanja odvisni od navadnega lastniškega temeljnega kapitala pri izpolnjevanju zahteve v skladu z 49. členom tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena kadarkoli spremeni prehodno obdobje ali morebitno načrtovano minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.«.

32. člen

V 55. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedo »reševanje« doda besedilo »v zvezi z banko le«.

V 2. točki se za besedo »instrumentov« doda besedilo »in kvalificiranih obveznosti«.

Peti do osmi odstavek se črta.

33. člen

V 56. členu se v prvem odstavku v 4. točki v tretji alineji za besedilo »ali konverzije kapitalskih instrumentov« doda besedilo »in kvalificiranih obveznosti«.

34. člen

Za 57. členom se doda nov 57. a člen, ki se glasi:

»57. a člen (stik s potencialnimi kupci)

(1) Če Banka Slovenije v zvezi z banko ugotovi pogoje iz prvega odstavka 253. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUJSOL in 44/19 – odl. US), lahko od banke zahteva, da naveže stik s potencialnimi kupci, ki bi bili pripravljeni sodelovati pri reševanju banke z upoštevanjem pogojev iz tretjega do petega odstavka 98. člena tega zakona.

(2) Banka mora pri tem zagotoviti, da za potencialnega kupca velja dolžnost varovanja zaupnosti vseh pridobljenih informacij v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem v skladu s 17. in 18. členom tega zakona.«.

35. člen

V 58. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedo »instrumentov« doda besedilo »in kvalificiranih obveznosti«.

36. člen

V 59. členu se drugi, tretji in četrti odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(2) Banka Slovenije sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s holdingom iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, če so v zvezi s holdingom izpolnjeni pogoji za reševanje iz 55. člena tega zakona.

(3) Če so podrejene kreditne institucije mešanega poslovnega holdinga v neposredni ali posredni lasti vmesnega finančnega holdinga, se v načrtu reševanja vmesni finančni holding opredeli kot subjekt v postopku reševanja. Banka Slovenije v tem primeru sprejme ukrepe za reševanje v zvezi z reševanjem skupine v razmerju do vmesnega finančnega holdinga, ne pa v razmerju do mešanega poslovnega holdinga.

(4) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju prejšnjega odstavka, ne glede na dejstvo, da holding iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne izpolnjuje pogojev iz 55. člena tega zakona, sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s tem holdingom, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. so v zvezi z eno ali več podrejenimi kreditnimi institucijami s sedežem v državi članici izpolnjeni pogoji za reševanje, kot so opredeljeni v 55. členu tega zakona;
2. je stanje sredstev in obveznosti podrejenih kreditnih institucij iz prejšnje točke tako, da njihov propad ogroža skupino kot celoto, ukrep za reševanje v zvezi s tem holdingom pa je potreben za reševanje takih podrejenih kreditnih institucij ali za reševanje skupine v postopku reševanja kot celote;
3. holding je opredeljen kot subjekt v postopku reševanja.«.

37. člen

60. člen se spremeni tako, da se glasi:

»60. člen (postopki prenehanja subjektov reševanja)

Če Banka Slovenije kot organ za reševanje oceni, da so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje iz 1. in 2. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona, a se z ukrepi za reševanje pri tem subjektu ne bi dosegli cilji reševanja iz 3. točke prvega odstavka 26. člena tega zakona glede zaščite javnih sredstev z zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči, predlaga sodišču ali drugemu organu, da v zvezi s tem subjektom začne postopek prenehanja v skladu z zakonom, ki ureja postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja.«.

38. člen

V 65. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Banka Slovenije v izrednih razmerah sistemske krize predlaga pristojnemu ministrstvu uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Državni ukrepi za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema se lahko uporabijo le, če na podlagi ukrepov za reševanje z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, z odpisom ali konverzijo drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije obveznosti, oziroma z uporabo drugih ukrepov, ki zagotavljajo prispevek pri reševanju, delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov in imetniki drugih kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ter drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, predhodno zagotovijo prispevek za zagotavljanje potrebnega kapitala pri reševanju najmanj v višini osem odstotkov skupnih obveznosti subjekta (vključno s kapitalom) v postopku reševanja.«.

39. člen

V 67. členu se v prvem odstavku za besedama »tega zakona« doda besedilo »oziroma pogoje iz 78. člena tega zakona«.

V tretjem odstavku se 3. in 4. točka spremenita tako, da se glasita:

»3. za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter za opredelitev obsega odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;

4. za uporabo instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov;«.

V 7. točki se na koncu stavka doda besedilo »oziroma uporabe instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti«.

40. člen

V 70. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ne glede na 66. člen tega zakona se začasno vrednotenje uporabi kot podlaga za presojo, ali so podani pogoji za reševanje, in za uporabo ukrepov za reševanje, vključno z instrumentom odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.«.

V petem odstavku se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. se v zvezi z ukrepom odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma v zvezi z odpisom ali konverzijo drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, upošteva višja vrednost zahtevkov imetnikov kapitalskih instrumentov oziroma upnikov ali«.

41. člen

Za 71. členom se doda nov naslov podpoglavja, ki se glasi: »2.3.3 Mirovanje obveznosti«, in novi 71. a do 71. e člen, ki se glasijo:

»71. a člen

(pogoji za uveljavitev instrumenta mirovanja obveznosti)

(1) Banka Slovenije po posvetovanju s pristojnimi organi odloči o mirovanju vseh obveznosti plačila ali izročitve na podlagi katere koli pogodbe, katere pogodbeni stranka je subjekt reševanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel, z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona;
2. ukrepi zasebnega sektorja iz 2. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona niso nemudoma razpoložljivi, da bi preprečil propad subjekta reševanja;
3. mirovanje obveznosti je nujno, da se prepreči nadaljnje poslabšanje finančnega stanja subjekta reševanja in
4. mirovanje obveznosti je nujno, da:
 - se oceni javni interes za namene ugotavljanja pogoja iz 3. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona ali
 - se opredelijo ustrezni ukrepi za reševanje ali zagotovi učinkovita uporaba enega ali več instrumentov za reševanje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mirovanje obveznosti ni dopustno za obveznosti plačila ali izročitev v razmerju do:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.

(3) Banka Slovenije določi obseg obveznosti, za katere se uveljavi mirovanje z upoštevanjem okoliščin vsakega posameznega primera in pri tem zlasti oceni:

1. ustreznost uveljavitve mirovanja za obveznosti iz upravičenih vlog in v tem okviru predvsem zjamčenih vlog posameznikov ter mikro, malih in srednjih podjetij;
2. vpliv, ki bi ga lahko imela odločitev o mirovanju obveznosti na pravilno delovanje finančnih trgov;
3. učinke veljavnih predpisov, ki urejajo postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja, za subjekt reševanja, vključno z nadzorniškimi in sodnimi pooblastili, za zaščito pravic upnikov in zagotovitev enake obravnave upnikov v običajnih insolvenčnih postopkih, ter
4. učinke, ki bi jih imela opredelitev javnega interesa v smislu 3. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona na izvajanje postopka zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja subjekta reševanja.

(4) Banka Slovenije lahko v primeru odločitve o mirovanju obveznosti v zvezi z upravičenimi vlogami določi, da banka vlagateljem zagotovi dostop do ustreznega dnevnega zneska iz naslova teh vlog.

(5) Banka Slovenije v okviru pooblastil na podlagi tega ali drugih zakonov sprejme ukrepe, ki so potrebni, da se zagotovi ustrezno usklajevanje z organi, ki so pristojni za opravljanje dejanj v postopki zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja v zvezi s subjektom reševanja.

71. b člen

(obdobje mirovanja obveznosti)

(1) Banka Slovenije določi trajanje mirovanja obveznosti tako, da je to obdobje čim krajše in ne presega najkrajšega obdobja, ki je nujno za uresničitev namenov iz 3. in 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena. Mirovanje obveznosti v nobenem primeru ne traja dlje kot do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi obvestila o mirovanju. Z iztekom obdobja mirovanja obveznosti prenehajo vsi učinki odločitve o mirovanju obveznosti.

(2) Po poteku obdobja mirovanja iz prejšnjega odstavka mirovanje preneha učinkovati.

(3) Mirovanje obveznosti plačila ali izročitve na podlagi odločitve Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom mirujejo za vse stranke pogodbe enako obdobje.

(4) Obveznost plačila ali izročitve, ki zapade med obdobjem mirovanja, se izvede takoj po izteku navedenega obdobja.

71. c člen

(obveščanje o uveljaviti instrumenta mirovanja obveznosti)

(1) Banka Slovenije o odločitvi glede uveljavitve mirovanja obveznosti nemudoma in pred sprejetjem odločitve o reševanju obvesti subjekt reševanja in organe iz 1. do 5. točke tretjega odstavka 227. člena tega zakona ter odločbo hkrati objavi tudi na svoji spletni strani.

(2) Subjekt reševanja informacijo o izdani odločbi iz prejšnjega odstavka:

1. objavi na svoji spletni strani in
2. objavi v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke, če se mirovanje uveljavlja v zvezi z instrumenti, ki so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu.

71. d člen

(dodatna pooblastila v zvezi z instrumentom mirovanja obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko pri uporabi instrumenta mirovanja obveznosti v zvezi s subjektom reševanja v obdobju mirovanja odloči tudi, da se omejijo pravice:

- zavarovanih upnikov glede uveljavljanja jamstva v zvezi s premoženjem subjekta reševanja za čas trajanja mirovanja obveznosti, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 128. člena tega zakona, ter
- nasprotnih strank do odpovedi v zvezi s pogodbo, sklenjeno s subjektom reševanja za čas trajanja mirovanja obveznosti, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe drugega do osmega odstavka 129. člena tega zakona.

(2) Če je Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja uporabila instrument mirovanja obveznosti v pogojih iz 71. a člena tega zakona ali dodatna pooblastila iz prejšnjega odstavka pred začetkom postopka reševanja v zvezi s tem subjektom, v primeru začetka postopka reševanja v zvezi s tem subjektom ne more več uporabiti pooblastil iz 127., 128. ali 129. člena tega zakona.

71. e člen
(uporaba pooblastil za mirovanje na podlagi drugih predpisov)

Določbe tega zakona glede uporabe instrumenta mirovanja obveznosti, kot izhajajo iz tega podpoglavja, ne vplivajo na uporabo določb drugih predpisov ali izvajanje pooblastil na njihovi podlagi, kadar določajo mirovanje obveznosti za subjekte reševanja,:

1. preden so v zvezi s tem subjektom ugotovljene okoliščine, da subjekt propada ali bo verjetno propadel z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona ali
2. ki presega področje uporabe in trajanje mirovanja obveznosti iz tega podpoglavja, v povezavi s postopki zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja, ki se uporabljajo v zvezi s tem subjektom.«.

42. člen

Podpoglavje 2.3.3 postane podpoglavje 2.3.4, ki se glasi:

»2.3.4 Odločitev o uporabi ukrepov za reševanje«.

43. člen

Naziv 72. člena se spremeni tako, da se glasi: »(odločitev o uporabi ukrepov za reševanje)«.

44. člen

V 73. členu se v prvem odstavku za besedilom »ukrepov za reševanje« doda vejica in besedilo »ki vključujejo uporabo instrumentov za reševanje ter uporabo drugih pooblastil«.

45. člen

V 75. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če Banka Slovenije v postopku reševanja uporabi instrument odpisa ali konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, mora predhodno ali skupaj z uporabo tega instrumenta uporabiti tudi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom ter po obratnem prednostnem vrstnem redu, ki velja za poplačilo terjatev do subjekta reševanja v običajnem insolvenčnem postopku.«.

46. člen

V 76. členu se besedilo »kapitalskih instrumentov ter instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti uporabita« nadomesti z besedo »uporabi«.

47. člen

V 77. členu se v prvem odstavku na koncu 3. točke doda podpičje, za 3. točko pa se doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. omejitve glede izvrševanja pogodb o finančnem zavarovanju ali pogodb o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, predčasnega prenehanja s pobotom ali izvrševanja dogovorov o poravnavi.«.

48. člen

V nazivu podpoglavja 2.4.2 se na koncu doda besedilo »ter drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov«.

49. člen

78. člen se spremeni tako, da se glasi:

»78. člen

(instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti:

1. neodvisno od drugih ukrepov za reševanje ali
2. hkrati z uporabo katerega koli drugega instrumenta za reševanje, če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s tem zakonom.

(2) Pooblastilo za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti se lahko izvaja, preden so ugotovljeni pogoji za reševanje v skladu s tem zakonom, le v zvezi s kvalificiranimi obveznostmi, ki izpolnjujejo pogoje iz petega odstavka 49. a člena tega zakona, razen pogoja v zvezi s preostalo zapadlostjo obveznosti, kot je določeno v prvem odstavku 72. c člena Uredbe 575/2013/EU. Za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti se v tem primeru upoštevajo načela iz 76. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije nemudoma uporabi instrument za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, če je v zvezi s subjektom reševanja izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s 55. členom tega zakona, vendar še niso bili sprejeti instrumenti za reševanje,
2. če Banka Slovenije v okviru izvajanja svojih pristojnosti ugotovi, da brez uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz prejšnjega odstavka subjekt reševanja ne bo več sposoben uspešno poslovati,
3. če je kapitalske instrumente izdala podrejena institucija in se ti upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, ter je sprejeta skupna

odločitev, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov,

4. če je kapitalske instrumente izdala nadrejena družba in se ti upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični podlagi na ravni nadrejene družbe ali na konsolidirani podlagi, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pa ugotovi, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov, ali
5. subjekt reševanja potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen v primeru iz tretje alineje 4. točke prvega odstavka 56. člena tega zakona.

(4) Za namene iz 2. točke prejšnjega odstavka se šteje, da subjekt reševanja ali skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. subjekt reševanja ali skupina propada ali bo verjetno propadla z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona in
2. niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljeni brez uporabe instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena, niti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov ali z ukrepi za zgodnje posredovanje.

(5) Za namene iz 1. točke prejšnjega odstavka se šteje, da skupina propada ali bo verjetno propadla, če krši konsolidirane bonitetne zahteve ali če obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, in to na način, ki bi upravičil ukrep pristojnega organa, med drugim zato, ker je skupina ustvarila izgube ali obstaja verjetnost, da bo ustvarila izgube, zaradi katerih bo pošel ves njen kapital ali njegov precejšen del.

(6) Kadar se ukrep za reševanje izvede v zvezi s subjektom v postopku reševanja ali, v izjemnih okoliščinah ob odstopanju od načrta reševanja, v zvezi s subjektom, ki ni subjekt v postopku reševanja, se znesek, ki se zmanjša, odpiše ali konvertira na podlagi uporabe instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena, na ravni takšnega subjekta, upošteva kot prispevek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo za namene doseganja minimalnih pragov za:

1. uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema v skladu s četrtnim odstavkom 65. člena tega zakona in
2. uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, vzpostavljene v skladu z Uredbo 806/2014/EU.

(7) Kadar je subjekt v postopku reševanja zadevne kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka tega člena kupil posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, se instrument za odpis ali konverzijo teh zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi hkrati z instrumentom za odpis ali konverzijo teh instrumentov in obveznosti na ravni nadrejene družbe zadevnega subjekta ali na ravni drugih nadrejenih družb, ki niso subjekti v postopku reševanja, tako, da se izgube dejansko prenesejo na subjekt v postopku reševanja, ki zadevni subjekt dokapitalizira.

(8) Banka Slovenije v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 3. do 5. točke tretjega odstavka tega člena v primeru skupine, ki deluje v več državah članicah, upošteva morebitni učinek uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov v vseh državah članicah, kjer skupina deluje.

(9) Kadar se instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov uporabi v primeru iz 4. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi s kapitalnim instrumentom, ki ga izda podrejena družba, se ta kapitalni instrument ne odpiše v večjem obsegu ali konvertira pod slabšimi pogoji kot enako razvrščeni kapitalni instrumenti na ravni nadrejene družbe, vključeni v odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov na ravni nadrejene družbe.

(10) Banka Slovenije pred uporabo instrumenta odpisa in konverzije ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena pridobi predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona. Ocena vrednosti je podlaga za odpis kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena ter za opredelitev menjalnega razmerja pri konverziji zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v delnice ali druge lastniške instrumente, ki se izvede zaradi dokapitalizacije subjekta reševanja.

(11) Kadar se instrument odpisa ali konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi neodvisno od ukrepa za reševanje, Banka Slovenije pridobi neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev v skladu s 130. členom tega zakona.

(12) Instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov se z upoštevanjem prvega odstavka tega člena sprejme tudi za imetnike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki so bili izdani ali dodeljeni po konverziji:

1. dolžniških instrumentov v delnice ali druge lastniške instrumente na podlagi pogodbenih pogojev, ki v zvezi s prvotnimi dolžniškimi instrumenti določajo konverzijo zaradi dogodka, ki se je zgodil pred oceno Banke Slovenije, da so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ali sočasno s to oceno, in
2. ustreznih kapitalskih instrumentov v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi ukrepa konverzije kapitalskih instrumentov.

(13) Če se pri uporabi instrumenta odpisa kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti odpiše glavnica zadevnega kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka tega člena, je zmanjšanje te glavnice trajno, upnik pa lahko uveljavlja zgolj povečanje vrednosti v skladu z mehanizmom povrnitve iz petega odstavka 70. člena tega zakona. Imetniki lahko v zvezi z odpisom kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uveljavljajo izključno nadomestila, ki so določena s tem zakonom, ter v zvezi z odpisanim delom obveznosti niso upravičeni do nobenih drugih zahtevkov v razmerju do subjekta reševanja, razen že zapadlih obveznosti in zahtevkov za povračilo škode, ki so posledica izpodbijanja zakonitosti ukrepa.

(14) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena zahteva, da subjekt reševanja imetnikom teh kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti izda instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdal subjekt reševanja ali njegova nadrejena družba na podlagi dogovora z Banko Slovenije in organom za reševanje, pristojnim za reševanje nadrejene družbe.

(15) Kadar Banka Slovenije uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka, se upravičnim imetnikom izdajo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi izpolnitve menjalnega razmerja, določenega v skladu z 90. členom tega zakona, preden subjekt reševanja izda delnice ali druge instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi morebitnega povečanja kapitala subjekta reševanja v zvezi z ukrepi izredne javnofinančne pomoči. Novi instrumenti navadnega lastniškega kapitala se upravičencem dodelijo takoj po izvedbi konverzije.

50. člen

Za 78. členom se dodata nov 78. a in 78. b člen, ki se glasita:

»78. a člen

(pristojnosti za ugotavljanje pogojev za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije je pristojna za ugotavljanje pogojev iz prejšnjega člena v zvezi s subjektom reševanja, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, če so kapitalski instrumenti za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU pripoznani na posamični podlagi.

(2) Če so kapitalski instrumenti ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka prejšnjega člena priznani za namene izpolnjevanja zahteve iz prvega odstavka 49.a člena tega zakona, je Banka Slovenije pristojna za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka prejšnjega člena, če ima subjekt reševanja sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če kapitalske instrumente izda subjekt reševanja, ki je podrejena družba, in se ti instrumenti upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, je Banka Slovenije v zvezi s podrejeno družbo pristojna za ugotavljanje:

1. pogojev iz 2. točke tretjega odstavka prejšnjega člena: če ima podrejena družba, ki je izdala navedene instrumente, sedež v Republiki Sloveniji;
2. pogojev iz 3. točke tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi s skupno odločitvijo: če je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali če je Banka Slovenije pristojna za reševanje podrejene družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji.

78b. člen

(ugotavljanje pogojev za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov v zvezi s podrejeno banko)

(1) Banka Slovenije v primeru podrejene družbe, ki je izdala kapitalske instrumente ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka 78. člena tega zakona, ki se upoštevajo za namene izpolnjevanja zahteve iz 49. a člena tega zakona na posamični podlagi, ali kapitalske instrumente, ki se upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, pred odločitvijo glede obstoja pogojev za uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona, obvesti:

1. glede ugotovitve obstoja pogojev iz 2. do 4. točke tretjega odstavka 78. člena tega zakona, v roku 24 ur po posvetovanju z organom za reševanje, ki je pristojen za zadevni subjekt:
 - konsolidacijskega nadzornika ali drug organ v državi članici konsolidacijskega nadzornika, pristojnega za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona v zvezi z nadrejeno družbo;
 - organe za reševanje drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti iz 49. a člena tega zakona neposredno ali posredno kupili od institucije, ki je podrejena družba subjektu v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar sama ni subjekt v postopku reševanja;
2. glede ugotovitve obstoja pogojev iz 3. točke tretjega odstavka 78. člena tega zakona, nemudoma, ko do takšne ugotovitve pride, organ države članice, ki je v skladu s predpisi te države pristojen za ugotavljanje sposobnosti uspešnega poslovanja podrejene družbe v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona pri podrejeni družbi, ki ima sedež v tej državi članici.

(2) Banka Slovenije obvestilu iz prejšnjega odstavka priloži obrazložitev glede razlogov za začetek postopka za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona pri podrejeni družbi.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju s pristojnimi organi, ki jim je bilo poslano obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni:

1. ali obstaja ustrezen in izvedljiv alternativni ukrep, ki bi nadomestil uporabo ukrepa za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, in
2. ali obstajajo realne možnosti, da bodo razlogi za uporabo instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v ustreznem roku odpravljeni, če bi bil izveden alternativni ukrep.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena, ki ga posreduje organ za reševanje podrejene družbe, vsem organom za reševanje, pristojnim za reševanje subjektov v skupini, posreduje mnenje o okoliščinah iz prejšnjega odstavka. Alternativni ukrepi iz prejšnjega odstavka vključujejo ukrepe nadzora in ukrepe zgodnjega posredovanja, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja bančništvo, ter prenos sredstev ali kapitala iz nadrejene družbe.

(5) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju z organi, ki jim je posredovala obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni, da obstaja en ali več alternativnih ukrepov, ki izpolnjujejo pogoje iz tretjega odstavka tega člena, v okviru svojih pristojnosti zagotovi, da se ti ukrepi izvedejo.

(6) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 2. do 4. točke tretjega odstavka 78. člena tega zakona po posvetovanju z organi, ki jim je posredovala obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni, da alternativni ukrepi iz tretjega odstavka tega člena ne obstajajo, odloči, ali je ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona pri podrejeni družbi ustrezno. Če Banka Slovenije odloči o začetku postopka za ugotavljanje pogojev iz tretjega

odstavka 78. člena tega zakona pri podrejeni družbi, o tem nemudoma obvesti organe držav članic in si prizadeva za sprejetje skupne odločitve v skladu s 63. členom tega zakona.

(7) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe, v zvezi s katero je v skladu s 63. členom tega zakona sprejeta skupna odločitev glede obstoja pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona, nemudoma uporabi ukrep odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti te podrejene družbe.«.

51. člen

Naziv 79. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(instrument odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja v okviru instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, za posamezni razred obveznosti subjekta reševanja odloči, da se:

1. zmanjša glavnica ali preostali neporavnani znesek obveznosti subjekta reševanja, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, vključno z zmanjšanjem teh obveznosti na nič;
2. konvertira glavnica obveznosti subjekta reševanja, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, v navadne delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih izda subjekt reševanja, njegova nadrejena družba ali premostitvena banka, na katero se prenesejo sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja.«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »obveznosti iz prejšnjega odstavka«.

V 3. točki se črta beseda »kvalificiranih«.

V tretjem in četrtem odstavku se besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov,«.

52. člen

Naziv 80. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(omejitev uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)«.

V prvem odstavku se besedilo »za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov,«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku besedilo »za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov,«.

V 6. točki se na koncu besedila doda vejica in doda besedilo »ali do centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 4. člena Uredbe 648/2012/EU ter centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU«.

Na koncu 7. točke se pika nadomesti s podpičjem.

Za 7. točko se doda nova 8. točka, ki se glasi:

»8. obveznosti do subjektov reševanja, ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekti v postopku reševanja, ne glede na njihovo zapadlost.«.

V četrtem odstavku se besedilo »za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov,«.

Za četrtem odstavkom se dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Izključitev obveznosti iz 8. točke drugega odstavka tega člena ne velja, če so te obveznosti v skladu s predpisi, ki urejajo običajne insolvenčne postopke v zvezi s temi subjekti in veljajo od 27. 6. 2019 dalje, poplačane za navadnimi nezavarovanimi obveznostmi. V tem primeru organ za reševanje zadevne podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, oceni, ali znesek postavk, ki izpolnjujejo pogoje iz petega in šestega odstavka 49. a člena tega zakona, zadostuje za podporo izvajanju preferenčne strategije reševanja.

(6) Banka Slovenije pri uporabi instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, glede obveznosti do drugih subjektov reševanja, ki so del iste skupine v postopku reševanja, vendar sami niso subjekti v postopku reševanja, ter niso izključene na podlagi prejšnjega odstavka, oceni, ali je potrebno te obveznosti v celoti ali delno izključiti na podlagi 81. člena tega zakona, da se zagotovi učinkovita izvedba strategije reševanja.«.

53. člen

Naziv 81. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(izključitev posameznih kvalificiranih obveznosti iz uporabe instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)«.

V prvem odstavku se v napovednem stavku besedilo »za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov,«, za besedama »izključni določene« pa se črta beseda »kvalificirane«.

V 1. točki se besedilo »za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »odpisa in konverzije obveznosti«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom v celoti ali delno izključi posamezno obveznost ali določen prednostni razred obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, se obseg odpisa in konverzije drugih obveznosti za katere je mogoče uporabiti ta instrument, ustrezno poveča, pod pogojem, da noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih utrpel v primeru, če bi prišlo do prenehanja subjekta reševanja v okviru običajnega insolvenčnega postopka.«.

V tretjem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Če Banka Slovenije v skladu s tem členom v celoti ali delno izključi obveznost ali določeni prednostni razred obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, izgube, ki bi zaradi izključitve bremenile te obveznosti, pa niso bile v celoti prenesene na upnike drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, lahko subjekt reševanja prejme prispevek iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU, da se zagotovi eno ali oboje od naslednjega:«.

V 1. točki se črta beseda »kvalificiranih«.

V petem odstavku se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. raven sposobnosti pokrivanja izgub, ki bi jo v primeru izključitve posameznih obveznosti ali razreda obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ohranil subjekt reševanja, in«.

V šestem odstavku se črta beseda »kvalificiranih«.

54. člen

Naziv 82. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(pogodbeno priznanje pooblastil za reševanje s sredstvi upnikov)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Subjekti reševanja v pogodbe, ki so podlaga za nastanek kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument odpisa ali konverzije v skladu s tem zakonom, ter za katere se uporablja pravo tretje države, vključijo pogodbeno določilo, na podlagi katerega upnik:

1. prizna, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije na podlagi ukrepov Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, in

2. se strinja z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverzije ali razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom.«.

V drugem odstavku se beseda »urejajo« nadomesti z besedilom »so podlaga za obveznosti iz naslova«, za besedo »oziroma« pa se beseda »vloge« spremeni v besedo »vlog«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteva iz prvega odstavka tega člena ne uporablja za subjekt reševanja, pri katerem je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi tega zakona enaka znesku za pokrivanje izgub, za katere se pričakuje, da jih bo utrpel subjekt, v primeru, če se obveznosti iz prvega odstavka tega člena, ki ne vključujejo zadevnega pogodbenega določila, ne upoštevajo.«.

V dosedanjih tretjem in četrtem odstavku, ki postaneta četrti in peti odstavek, se črta beseda »kvalificiranih«.

55. člen

Za 82. členom se doda nov 8. a člen, ki se glasi:

»82. a člen

(uveljavljanje opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov)

(1) Kadar subjekt reševanja oceni, da vključitev pogodbenega določila iz prvega odstavka prejšnjega člena v posamezne pogodbene ureditve s pravnega ali drugega razloga ni izvedljiva, o svoji oceni uradno obvesti Banko Slovenije, in v obvestilu navede razred, v katerega se uvršča ta obveznost v primeru postopka zaradi insolventnosti, ter pojasni razloge, zaradi katerih vključitev ni izvedljiva. Subjekt reševanja Banki Slovenije predloži tudi vse informacije, ki so potrebne za oceno učinkov take opustitve na rešljivost subjekta.

(2) Če Banka Slovenije po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je vključitev pogodbenega določila, zahtevanega v skladu s prejšnjim členom, s pravnega ali drugega vidika kljub razlogom, ki jih navaja subjekt reševanja, izvedljiva, v razumnem roku zahteva, da subjekt reševanja vključi ustrezno pogodbeno določilo v pogodbeno ureditev, ter pri tem upošteva potrebo, da se zagotovi rešljivost navedenega subjekta reševanja. Banka Slovenije lahko dodatno zahteva, da subjekt reševanja spremeni svojo prakso, ki je povezana z uveljavljanjem opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov.

(3) Zahteva iz prvega odstavka prejšnjega člena miruje od predložitve obvestila do odločitve Banke Slovenije v skladu s tem členom.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena subjekt reševanja ne more uveljavljati opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov v zvezi z:

1. instrumenti dodatnega temeljnega kapitala;

2. instrumenti dodatnega kapitala;
3. nezavarovanimi obveznostmi iz naslova dolžniških instrumentov v obliki obveznic ali v drugih oblikah prenosljivega dolga oziroma v obliki instrumentov, ki ustvarjajo ali potrjujejo dolg;
4. drugimi obveznostmi, ki se v primeru stečajnega postopka poplačajo za obveznostmi iz 8. točke 207. člena tega zakona.

(5) Kadar Banka Slovenije v okviru ocene rešljivosti subjekta reševanja v skladu s tem zakonom ali v katerem koli drugem primeru ugotovi, da v razredu obveznosti iz 208. člena tega zakona, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, za katere se pod pogoji iz tega člena uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, skupaj z obveznostmi, ki so izključene iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v skladu z 80. členom tega zakona ali bodo verjetno izključene v skladu z 81. členom tega zakona, znaša več kot 10 % zneska navedenega razreda, oceni učinek tega dejstva na rešljivost tega subjekta, vključno z učinkom na rešljivost, ki izhaja iz tveganja kršitve 76. člena tega zakona.

(6) Če Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi, da obveznosti, za katere se pod pogoji iz tega člena uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, predstavljajo bistveno oviro za rešljivost subjekta reševanja, sprejme ustrezne ukrepe za odpravo ovir za rešljivost banke skladno s tem zakonom.

(7) Obveznosti, ki ne izpolnjujejo zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, se ne upoštevajo pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti po tem zakonu.

(8) Banka Slovenije lahko določi kategorije obveznosti, za katere lahko subjekt reševanja uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov na podlagi tega člena.«.

56. člen

V 83. členu se v prvem in drugem odstavku črta beseda »kvalificiranih«.

57. člen

V 84. členu se v prvem odstavku črta beseda »kvalificiranih«, za besedo »obveznosti« pa se doda vejica in besedilo »ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov,«.

V šestem odstavku se besedi »kapitalskih instrumentov« nadomestita z besedilom »obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov,«, za besedo »uporabi« pa se doda besedilo »z namenom dokapitalizacije«.

58. člen

V 86. členu se v prvem odstavku besedilo »kapitalskih instrumentov ter odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov,«.

V drugem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka in z upoštevanjem 87. člena tega zakona določi znesek, v višini katerega je treba odpisati lastniške instrumente in druge kapitalske instrumente, kvalificirane obveznosti in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, oziroma znesek, v višini katerega je treba konvertirati zadevne instrumente in obveznosti, da se pokrijejo ugotovljene izgube in zagotovi kapital za doseganje zahtevane kapitalske ustreznosti.«.

V tretjem odstavku se besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov,«.

59. člen

V 87. členu se v prvem odstavku spremeni napovedni stavek tako, da se glasi:

»Pri uporabi instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, Banka Slovenije upošteva razvrstitev zadevnih instrumentov in obveznosti subjekta reševanja z upoštevanjem obratnega vrstnega reda poplačila v primeru običajnih insolvenčnih postopkov, in sicer tako, da:«.

V 5. točki se za besedama »subjekta reševanja« doda vejica in besedilo »za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije,«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, in pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, se lahko odpišejo ali konvertirajo v lastniške instrumente, če se pred tem ali hkrati konvertirajo ali odpišejo lastniški instrumenti in drugi kapitalski instrumenti in kvalificirane obveznosti ter druge podrejene obveznosti, ki pripadajo predhodnemu prednostnemu razredu, razen kadar so posamezne obveznosti v skladu s tem zakonom izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov.«.

V tretjem odstavku se črta besedilo »kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih«, za besedo »obveznosti« se doda vejica in besedilo »za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, v okviru«, za besedama »instrumentov in« pa se črta beseda »kvalificiranih«.

V četrtem odstavku se črtata besedi »kvalificiranih«.

V petem odstavku se za besedo »glavnica« dodata besedi »oziroma znesek«, besedi »kvalificirani obveznosti« se nadomestita z besedilom »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije,«, za besedo »konverzijo« se črta beseda »kvalificiranih«, za besedama »glavnice instrumentov« pa se dodata besedi »oziroma obveznosti«.

V šestem odstavku se črta besedilo »kapitalskih instrumentov oziroma odpisa in konverzije kvalificiranih«, za besedo »obveznosti« pa se doda vejica in besedilo »za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije,«.

60. člen

V 88. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedama »kvalificiranih obveznosti« doda besedilo »oziroma obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije,«.

V 1. točki se črta beseda »kvalificirane«, v 2. točki pa besedi »kvalificiranih«.

V drugem odstavku se za besedama »kvalificiranih obveznosti« doda besedilo »oziroma obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije,«.

V 1. točki se črtata besedi »kvalificirane« in besedi »kapitalskih« ter »kvalificiranih«.

V 3. točki se črtajo besede »kvalificiranih«, »višina« in »kvalificirane«.

Črtata se tretji in četrti odstavek.

61. člen

V nazivu 89. člena se črta besedilo »iz naslova kvalificiranih obveznosti«.

V prvem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Na podlagi uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskega instrumenta, kvalificirane obveznosti ali druge obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, nastopijo za imetnika kapitalskega instrumenta oziroma upnika takšne obveznosti naslednje posledice:«.

V 1. in 2. točki se črtajo besede »kvalificirane«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku črtata besedi »kvalificirane«, za besedo »konvertirana« pa se doda besedilo »z uporabo instrumentov v skladu s tem zakonom«.

V tretjem odstavku se v prvem stavku črta beseda »kvalificiranih«, v drugem stavku pa se besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »obveznosti, ki so predmet konverzije,«.

V četrtem odstavku se črtata besedi »kvalificirana« in »kvalificirane«.

V petem odstavku se v prvem stavku črta beseda »kvalificirane«, v drugem stavku se besedi »kvalificirane obveznosti« nadomestita z besedilom »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije,« ter se črta beseda »kvalificirane«, v tretjem stavku pa se črta beseda »kvalificiranih«.

62. člen

V 90. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedo »instrumentov« beseda »ali« nadomesti z besedo »in«, za besedama »kvalificiranih obveznosti« pa se doda besedilo »oziroma drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument konverzije,«.

V 1. točki se na dveh mestih črta beseda »kvalificirane« in besedi »odpisa in«.

V 2. točki se črtata besedi »kvalificirano« in »kvalificiranih«, za besedama »kapitalske instrumente« pa se dodata besedi »in obveznosti«.

V drugem odstavku se besedi »ali kvalificiranih« nadomestita z besedo »in«.

V tretjem odstavku se beseda »ali« nadomesti z besedo »in«, za besedama »kvalificiranih obveznosti« pa se doda besedilo »oziroma instrumenta konverzije obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument konverzije«.

63. člen

V 91. členu se v prvem odstavku za besedilom »pridobitelj na podlagi« črta beseda »instrumenta«, za besedilom »kapitalskega instrumenta ali« se črta beseda »kvalificirane«, za besedama »obveznosti in« se črtata besedi »na podlagi«, za besedama »za konverzijo« pa se črta besedilo »kapitalskega instrumenta in kvalificirane obveznosti«.

V tretjem odstavku se črta besedilo »kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti«.

64. člen

V 92. členu se v prvem odstavku črtata besedilo »kapitalskih instrumentov ali kvalificirane obveznosti« in besedilo »kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti«.

65. člen

V 93. členu se v prvem odstavku črta besedilo »kapitalskih instrumentov oziroma odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti«.

V drugem odstavku sev 1. točki črtata besedi »druge« in »drugih«.

V 3. točki se za besedo »delnic« doda besedilo »in dolžniških instrumentov«.

V 4. točki se za besedama »instrumentov in« črta beseda »drugih«.

V tretjem odstavku se v napovednem stavku črta besedilo »kapitalskih instrumentov oziroma odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti«.

V 2. točki se beseda »delež« nadomesti z besedo »znesek«.

66. člen

V 105. členu se tretji in četrti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(3) Če premostitvena banka ne izpolnjuje meril za članstvo ali sodelovanje v posameznem plačilnem, klirinškem in poravnalnem sistemu, organiziranem trgu, odškodninski shemi za investitorje ali sistemu jamstva za vloge, lahko Banka Slovenije odloči, da se premostitveni banki kljub temu omogoči začasno članstvo oziroma sodelovanje v posameznem plačilnem, klirinškem in poravnalnem sistemu, organiziranem trgu, odškodninski shemi za investitorje ali sistemu jamstva za vloge za obdobje do največ 24 mesecev. Banka Slovenije lahko obdobje začasnega članstva na predlog prevzemnika podaljša za največ 12 mesecev.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se dostop do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge ne sme zavrniti le na podlagi dejstva, da premostitvena banka nima ocene bonitetne agencije ali da ta ocena ne ustreza stopnji, ki se zahteva za dostop do tega sistema oziroma sheme.«.

67. člen

V 109. členu se v šestem odstavku besedi »premostitvene banke« nadomesti z besedilom »družbe za upravljane sredstev«.

68. člen

V 115. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedama »Če se« doda besedilo »v primeru uporabe ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem po tem zakonu«, besedilo »začetek postopka reševanja oziroma uporaba ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem« se nadomesti z besedilom »zgolj uporaba teh ukrepov«, beseda »štejeta« pa se nadomesti z besedo »šteje«.

V tretjem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Če se v primeru uporabe pooblastil za mirovanje obveznosti v skladu z 71. a členom tega zakona, ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem po tem zakonu bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Kadar Banka Slovenije odloči, da uporabi pooblastila za mirovanje ali omejitev iz 71. a do 71. e člena tega zakona oziroma 127. do 129. člena tega zakona, taka odločitev ne pomeni neizpolnitve pogodbene obveznosti v smislu prvega in tretjega odstavka tega člena oziroma za namene 129. člena tega zakona.«.

69. člen

V nazivu 125. člena se črta beseda »kvalificiranih«.

V prvem odstavku se besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, in«.

V drugem odstavku se besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »drugih obveznosti iz prejšnjega odstavka«.

70. člen

V 127. členu se četrti in peti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(4) Mirovanje iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za obveznosti plačila ali izročitve:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.

(5) Banka Slovenije določi obseg obveznosti, za katere se uveljavi mirovanje obveznosti v skladu s tem členom, z upoštevanjem okoliščin vsakega posameznega primera ter pri tem zlasti oceni:

1. ustreznost uveljavitve mirovanja za obveznosti iz upravičenih vlog in v tem okviru predvsem zajamčenih vlog posameznikov ter mikro, malih in srednjih podjetij in
2. vpliv, ki bi ga lahko imela odločitev o mirovanju obveznosti na pravilno delovanje finančnih trgov.«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Banka Slovenije lahko v primeru odločitve o mirovanju obveznosti v zvezi z upravičenimi vlogami določi, da banka vlagateljem zagotovi dostop do ustreznega dnevnega zneska iz naslova teh vlog.«.

71. člen

V 128. členu se v prvem odstavku napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Banka Slovenije lahko začasno omeji pravice upnikov do poplačila njihovih terjatev iz premoženja banke v postopku reševanja, ne glede na to, ali:«.

Tretji odstavek s spremeni tako, da se glasi:

»(3) Omejitev pravic upnikov iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja v zvezi s pravicami iz naslova jamstva, ki jih je vzpostavil subjekt reševanja v korist:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.«.

72. člen

V 129. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Mirovanje na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporablja v zvezi s pravico odpovedi, vzpostavljeno v korist:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.«.

V šestem odstavku se v 2. točki črtata besedi »kvalificiranih obveznosti«.

73. člen

Za 129. členom se doda nov 129. a člen, ki se glasi:

»129. a člen

(pogodbeno priznanje pooblastil za mirovanje v primeru reševanja)

(1) Subjekti reševanja v finančne pogodbe, ki jih sklenejo in jih ureja pravo tretje države, vključijo pogodbeno določilo, na podlagi katerega pogodbene stranke priznavajo, da lahko Banka Slovenije v zvezi s finančno pogodbo izvaja ukrepe, s katerimi odredi mirovanje pravic in obveznosti v skladu z 71. a do 71. e členom tega zakona ter 127. do 129. členom tega zakona ali za njihovo omejitev ter da zanje veljajo zahteve iz 115. člena tega zakona.

(2) Ta člen se uporablja za vse finančne pogodbe, ki:

1. ustvarijo novo obveznost ali spreminjajo veljavno obveznost po uveljavitvi tega zakona;

2. zagotavljajo eno ali več pravic do odpovedi ali možnost uveljavljanja pravic iz naslova jamstva, za katere bi se uporabljale določbe 71. a do 71. e člena tega zakona, 115. člena tega zakona ali 127. do 129. člena tega zakona, če bi finančno pogodbo urejalo pravo Republike Slovenije.

(3) EU nadrejene družbe zagotovijo, da njihove podrejene družbe v tretjih državah v finančne pogodbe, ki jih sklenejo in jih ureja pravo tretje države, vključijo določila, s katerimi izključijo možnost, da bi lahko bilo izvajanje pooblasti Banke Slovenije za odreditev mirovanja pravic in obveznosti EU nadrejene družbe ali za njihovo omejitev v skladu s prvim odstavkom tega člena veljaven razlog za predčasno odpoved, mirovanje, spremembo, izravnavo, poravnavo ali uveljavljanje pravic iz naslova jamstva v zvezi s temi pogodbami.

(4) Zahteva iz prejšnjega odstavka se uporablja v zvezi s podrejenimi družbami v tretjih državah, ki se po predpisih, ki veljajo v Republiki Sloveniji, štejejo kot kreditne institucije, investicijska podjetja ali finančne institucije.

(5) To, da institucija ali subjekt ne vključi pogodbenega določila, zahtevanega v skladu s prvim odstavkom tega člena, organu za reševanje ne preprečuje izvajanja pooblastil iz 71. a do 71. e člena tega zakona, 115. člena tega zakona ali 127. do 129. člena tega zakona.«.

74. člen

V 130. členu se v šestem odstavku črta besedilo »v zadnjih treh letih pred izdajo odločbe o začetku postopka reševanja«.

75. člen

V 141. členu se v prvem odstavku besedilo »47., 48. in 60. do 63.« nadomesti z besedilom »45. do 51., 61. do 63. in 78. b«.

V drugem odstavku se v 9. točki besedilo »45. do 51. členom tega zakona« nadomesti z besedama »tem zakonom«.

76. člen

V 142. členu se v prvem odstavku za besedilom »iz države članice,« dodata besedi »nadrejeno ali«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Evropski kolegij za reševanje opravlja funkcije in izvaja naloge iz 141. člena tega zakona v zvezi s subjekti iz prejšnjega odstavka in njihovimi podružnicami, vključno z določitvijo minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kjer člani evropskega kolegija za reševanje upoštevajo globalno strategijo reševanja, če obstaja, ki so jo sprejeli organi tretjih držav.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Kadar v skladu z globalno strategijo reševanja podrejene družbe s sedežem v državah članicah ali EU nadrejena družba in njene podrejene institucije niso opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, člani evropskega kolegija za reševanje pa se strinjajo z navedeno strategijo, podrejene družbe s sedežem v državah članicah ali, na konsolidirani podlagi, EU nadrejena družba zahtevo iz 49. a člena tega zakona izpolni tako, da svoji končni nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi ali podrejenim družbam te nadrejene družbe s sedežem v isti tretji državi ali drugim subjektom pod pogoji iz 1. točke petega odstavka in 2. točke šestega odstavka 49. a člena izda oziroma izdajo instrumente iz petega oziroma šestega odstavka 49. a člena tega zakona.«.

Dosedanja tretji in četrti odstavek, ki postaneta četrti in peti odstavek, se spremenita tako, da se glasita:

»(4) Kadar ima ena sama EU nadrejena družba v lasti vse podrejene družbe s sedežem v državah članicah, ki pripadajo instituciji v tretji državi ali nadrejeni družbi v tretji državi, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje iz države članice, v kateri ima sedež EU nadrejena družba.

(5) V primerih, kjer se ne uporabi prejšnji odstavek, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje EU nadrejene družbe ali podrejene družbe s sedežem v državi članici, ki ima največjo vrednost skupnih bilančnih sredstev.«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane šesti odstavek, se besedilo »tretji in četrti« nadomesti z besedo »prvi«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Za delovanje evropskega kolegija iz četrtega do šestega odstavka tega člena se uporabljajo določbe 141. člena tega zakona.«.

77. člen

V 207. členu se v drugem odstavku v 8. točki na koncu doda vejica in besedilo »razen dolžniških instrumentov iz 9. točke«.

V sedmem odstavku se za besedilom »drugega odstavka tega člena« doda besedilo »ki se štejejo kot postavke kapitala institucije«, za prvim stavkom pa se doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Če se posamezni instrument ali obveznost tega subjekta le deloma pripozna kot postavka kapitala, se celoten instrument oziroma obveznost šteje kot terjatev iz postavk kapitala.«.

78. člen

V 220. členu se v prvem odstavku za besedilom »59. člena tega zakona,« doda besedilo »odločbe o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona«.

79. člen

V 221. členu se v prvem odstavku za besedilom »začetku postopka reševanja« doda vejica in besedilo »odločbe o odpisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se instrument odpisa ali konverzije uporabi neodvisno od drugih ukrepov reševanja,«.

80. člen

V 222. členu se v prvem odstavku za besedilom »začetku postopka reševanja« doda vejica in besedilo »odločbe o odpisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se ta izda neodvisno od postopka reševanja,«.

81. člen

V 223. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na določbe 220. do 222. člena tega zakona se določbe tega člena uporabljajo tudi za odločbo o opisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi po začetku postopka reševanja, skupaj z instrumenti za reševanje.«.

82. člen

V 247. členu se v drugem odstavku v napovednem stavku besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije v skladu s tem zakonom«.

V 1. točki se črta beseda »kvalificirane«.

V 2. točki se črtata besedi »za reševanje«.

V tretjem odstavku se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. zmanjšanje glavnice zadevnih kapitalskih instrumentov ali obveznosti, za katere se uporabi instrument odpisa ali konverzije v skladu z odločitvijo organa države članice.«.

83. člen

V 248. členu se v drugem odstavku besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije,«.

V 2. točki se črta beseda »kvalificiranih«.

84. člen

Za 258. členom se doda novo peto poglavje, ki se glasi: »5. POGLAVJE: ADMINISTRATIVNO SANKCIONIRANJE«.

Dodajo se novi 258. a do 258. f členi, ki se glasijo:

– **»258. a člen**
– **(administrativna sankcija za kršitev)**
–

– Banka Slovenije banki ali drugi pravni osebi, v zvezi s katero izvaja nadzor na podlagi tega zakona (v nadaljnjem besedilu: kršitelj), z odločbo naloži plačilo administrativne sankcije (odločba o plačilu administrativne sankcije), če je pri kršitelju v postopku nadzora, ki ga izvaja Banka Slovenije, ugotovljena kršitev tega zakona.

– **258. b člen**
– **(kršitve)**
–

– (1) Kot kršitev, ki jo stori banka, se šteje, če banka:

1. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami o poslovanju banke (prvi odstavek 12. člena);
2. ne plača letnega nadomestila ali ga ne plača v roku (prvi odstavek 14. člena);
3. ne upošteva prepovedi izplačil iz 30. člena tega zakona (prvi odstavek 30. člena);
4. Banki Slovenije ne predloži načrta za uresničitev alternativnih ukrepov (osmi odstavek 31.a člena);
5. Banke Slovenije v treh delovnih dneh ne obvesti o spremembah, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja (tretji odstavek 35. člena);
6. ne vzpostavi in vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ali te evidence ne predloži Banki Slovenije na njeno zahtevo (četrti odstavek 35. člena);
7. ne sodeluje pri izdelavi ali posodobitvi načrta reševanja, ali ne predloži informacij, potrebnih za izdelavo in izvajanje načrta reševanja (prvi odstavek 37. člena);
8. ne zagotavlja kapitala ali kvalificiranih obveznosti najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije (prvi odstavek 45. člena);
9. Banki Slovenije ne poroča v skladu z 51. členom tega zakona (prvi odstavek 51. člena);
10. vsaj enkrat letno javno ne objavi informacij iz 51. člena tega zakona (peti odstavek 51. člena);
11. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 56. člena tega zakona (drugi odstavek 57. člena);
12. na zahtevo Banke Slovenije ne naveže stika s potencialnimi kupci (prvi odstavek 57.a člena);
13. v finančno pogodbo ne vključi pogodbenega določila v skladu s prvim odstavkom 129. a člena tega zakona (prvi odstavek 129.a člena);
14. ne zagotovi ali ne zagotovi pravočasno predhodnega ali izrednega naknadnega prispevka za financiranje reševanja (prvi odstavek 135. člena).

– (2) Kot kršitev, ki jo stori druga pravna oseba, se šteje, če pravna oseba:

1. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi okoliščinami o poslovanju subjekta v skupini oziroma o poslovanju podružnice (prvi in tretji odstavek 12. člena);
2. ne vzpostavi in vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ali te evidence ne predloži Banki Slovenije na njeno zahtevo (četrty odstavek 35. člena);
3. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 56. člena tega zakona (drugi odstavek 57. člena);
4. nove izdaje dolžniških instrumentov na predpisan način ne objavi v seznamu izdanih dolžniških instrumentov (šesti odstavek 207. člena).

–
–
258. c člen
–
(višina administrativne sankcije)

–
– (1) Za kršitve iz prejšnjega člena se banki ali drugi pravni osebi izreče administrativna sankcija v višini od 25.000 eurov do 250.000 eurov.

– (2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, kadar je narava kršitve iz 5., 7. in 9. točke prvega odstavka prejšnjega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, banki izreče administrativna sankcija v višini do:

-
1. 10 odstotkov skupnega neto prometa v predhodnem poslovnem letu, vključno z bruto dohodkom v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, pri čemer se v primeru, da je banka podružnica EU nadrejene družbe, upošteva skupni neto promet, ki je razviden iz konsolidiranih računovodskih izkazov EU nadrejene družbe, ali
 2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

–

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primeru, kadar je narava kršitve iz 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, pravni osebi izreče administrativna sankcija v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega neto prometa v predhodnem poslovnem letu, vključno z bruto dohodkom v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, pri čemer se v primeru, da je pravna oseba podružnica nadrejene družbe, upošteva skupni neto promet, ki je razviden iz konsolidiranih računovodskih izkazov nadrejene družbe, ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

– **258. d člen**
(določitev višine administrativne sankcije)

Banka Slovenije pri določitvi višine administrativne sankcije upošteva vse okoliščine izvršitve kršitve, zlasti pa:

- resnost in trajanje kršitve ter stopnjo odgovornosti kršitelja;
- finančni položaj kršitelja in pridobljeni dobiček ali izgubo, ki je bila s kršitvijo preprečena, če ju je mogoče opredeliti;
- izgube, ki so jih zaradi kršitve utrpeli tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
- sodelovanje kršitelja v postopku ugotavljanja kršitve;
- predhodne kršitve in morebitne sistemske posledice kršitve.

– **258. e člen**
(periodične denarne kazni)

(1) Banka Slovenije lahko kršitelju naloži plačilo administrativne sankcije tudi primeru, če kršitelj:

- v roku, določenem v odredbi ali odločbi o plačilu administrativne sankcije, ne odpravi ugotovljenih kršitev tega zakona ali
- ne izvrši ukrepa, ki ga je kršitelju z odredbo ali odločbo o plačilu administrativne sankcije naložila Banka Slovenije.

(2) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka kršitelju naloži plačilo periodične administrativne sankcije, ki se določi za vsak dan kršitve, dokler kršitelj kršitve ne odpravi. Dnevni znesek se določi ob upoštevanju prejšnjega člena in ne sme presegati 1.000 eurov, pri čemer vsota dnevnih zneskov ne sme presegati dvakratnika najvišjega zneska, ki se lahko izreče kršitelju v skladu z 258. c členom tega zakona.

258. f člen
(postopek odločanja o administrativni sankciji)

(1) Banka Slovenije naloži plačilo administrativne sankcije z odločbo, v kateri določi tudi rok, v katerem mora biti administrativna sankcija plačana. Ta rok ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši kot tri mesece. Rok za plačilo začne teči po pravnomočnosti odločbe o plačilu administrativne sankcije.

(2) Za odločbo o plačilu administrativne sankcije se smiselno uporabljajo določbe 4.1.3. podpoglavja tega zakona, če ni v tem poglavju drugače določeno.

– (3) Banka Slovenije v pozivu k izjavi na podlagi 220. člena tega zakona opredeli tudi predvideno višino administrativne sankcije in okoliščine, ki jih je pri tem upoštevala ter pouk kršitelju, da mora v izjavi navesti vse okoliščine, v katerih je bila kršitev storjena, ker v nadaljnjem postopku ne bo imel več pravice navajati novih dejstev in dokazov.«.

85. člen

Dosedanje peto poglavje postane šesto poglavje.

86. člen

V nazivu 259. člena se beseda »banke« nadomesti z besedilom »članov upravljalnih organov«.

Prvi in drugi odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Član uprave banke, ki krši dolžnosti člana uprave, določene z zakonom, ki ureja bančništvo, in je zato podana kršitev subjekta nadzora, v katerem opravlja funkcijo člana uprave, iz prvega odstavka 258. b člena tega zakona, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(2) Član nadzornega sveta banke, ki krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke, določene z zakonom, ki ureja bančništvo, in je zato podana kršitev subjekta nadzora, v katerem opravlja funkcijo člana nadzornega sveta, iz prvega odstavka 258. a člena tega zakona, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedilo »tretjega in četrtega« nadomesti z besedilom »prvega in drugega«.

Dosedanji šesti do petnajsti odstavek postanejo četrti do trinajsti odstavek.

87. člen

V 260. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik ali oseba, zaposlena pri pravni osebi, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne predloži poročil, informacij ali dokumentacije iz tretjega odstavka 12. člena tega zakona (tretji odstavek 12. člena).

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz drugega odstavka 258. b člena tega zakona.«.

Dosedanja četrti in peti odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane peti odstavek, se besedilo »četrtega in petega« nadomesti z besedilom »tretjega in četrtega«.

Dosedanji sedmi odstavek postane šesti odstavek.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

88. člen

(prehodna določba glede uskladitve z zahtevami glede izpolnjevanja minimalne zahteve)

(1) Ne glede na 45. člen tega zakona Banka Slovenije določi ustrezna prehodna obdobja, v katerih subjekti reševanja zagotovijo izpolnjevanje minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z 49. do 49. c členom tega zakona, tako da subjekti reševanja zagotovijo izpolnjevanje minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti najkasneje do 1. januarja 2024.

(2) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka tega člena določi vmesne ciljne ravni za zagotavljanje izpolnjevanja minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z 49. do 49. c členom tega zakona, ki jih morajo subjekti reševanja izpolnjevati 1. januarja 2022. Vmesne ciljne ravni praviloma zagotavljajo linearno povečevanje kapitala in kvalificiranih obveznosti zaradi približevanja minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(3) Za določitev prehodnega obdobja iz tega člena se smiselno uporabljajo določbe tretjega do šestega odstavka 51. b člena tega zakona.

89. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.